

Kommer prins Charles snart til at regere – i USA?

Den 28. december (EIRNS) – Den økonomiske lovpakke, som præsident Donald Trump nægtede at underskrive indtil søndag aften, var rent faktisk “en skændsel” på en måde, som præsidenten – hvis vigtige udtalelser nu frækt mørklægges af medierne – ikke gjorde klart for det amerikanske folk. Medtagelsen af hovedtrækkene fra klimaplanen “Green New Deal” i budgettet for finanspolitikken 2021, fuldendt med et løfte om “zero-carbon” (nul kul) – som beordret af den britiske centralbankchef, Mark Carney; den amerikanske centralbankchefs pludselige påstand om, at den mere end uduelige centralbank har et “mandat til klimaforandring”; disse er virkelig parodier.

Præsident Trumps ensomme, men stærke modstand mod den dødbringende Paris-klimaaf tale – sammen med hans forsyndelser mod Londons geopolitik og krigspolitik – førte til det igangværende kup imod ham. Havde han været i stand til at føre sin genvalgskampagne imod “Green New Deal”, som han entusiastisk havde til hensigt at gøre, kunne den resulterende nationale debat have organiseret amerikanerne mod den slags økonomiske død – og åbnet for en folkelig diskussion om, hvordan man genopbygger den afindustrialiserede økonomi. Men valgkampagnen blev opslugt af pandemien og racemæssige spørgsmål; en kampagne, hvor alle de nationale medier bagvaskede og bekæmpede præsidenten, alt imens den demokratiske kandidat gik i dækning og skjulte sit engagement i “Great Reset” og Green New Deal bag et plagieret britisk slogan, “Genopbyg Bedre”.

Hvem står bag “Great Reset”? Storbritanniens Charles, prins af Wales og hertug af Davos, leder af “Green Horizon Summits” og partner/mentor for Mark Carney og Sir Michael Bloomberg i ledelsen af “den grønne økonomi”. Hvem oprettede først en

"green deal" og et grønt parti for 15 år siden? Den samme radikale øko-prins, hvis kongelige familie i årtier har ønsket en reduktion, en nedskæring af den menneskelige befolkning. Takket være deres anti-produktions-, anti-befolkningsinitiativer, leder Carney og Bloomberg nu komitéer for de største centralbanker og beordrer virksomheder og fonde til at stoppe med at producere eller investere i alt, der har med kul at gøre, fra energikilder til gødning og petrokemikalier.

Hvad er Green New Deal (europæisk "Green Deal") andet end den endelige afslutning på 50 års afindustrialisering, hvor USA og de fleste europæiske økonomiske magter har mistet deres maskinværktøjsindustri og hele deres avancerede produktionskapacitet, med undtagelse af elkraft og energi og landbrug. Nu skal de tvinges tilbage i tiden til vindmøller og solpaneler, ustabile elektriske ledningsnet, drive landbrug uden kemisk gødning eller husdyr, for at "redde planeten" ved at ofre et stort antal af den menneskelige befolkning.

Hvad skal udviklingslandene, hvoraf mange stadig har halvdelen af deres befolkninger uden pålidelig elektricitet overhovedet, stille op når kul- og olieinvesteringerne lukkes af Charles og Carneys bande af centralbankfolk og uden finansiering af atomkraft? USA og europæiske nationer vil selv vil miste pålidelig energi og højteknologisk landbrug. COVID-pandemien har allerede ramt fødevarerproduktion og distribution og spredt hungersnød.

Og hvad med de atomkraftkilder, som NASA udvikler til hurtig rumfremdrift og energi på Månen og Mars? Vil vi lade dem lukke ned?

At Kongressen i overvældende grad indarbejdede målet om "nul kulstof" i et føderalt budget, og at 'the Fed', centralbanken, trodsede præsidenten ved at tilslutte sig Carneys 'Network for Greening the Financial System', fortæller borgerne, at det nu er op til dem at mobilisere for at stoppe dette. Nogle bliver

nødt til at føre an som borgerrepræsentanter, der kæmper for de mest avancerede teknologier indenfor energi, industri og rumforskning.

Disse enorme banker i City of London og Wall Street må opdeles i processen for at få dem til at tjene nationale formål med en Glass/Steagall-lovpakke og ved at nationalisere centralbankerne, herunder Federal Reserve. Og Lyndon LaRouche rådgav altid: USA og andre nationer, der afviser dette økonomiske selvmord – især Kina, Rusland, Indien – bliver nødt til at samarbejde for at besejre det.

Billede: Prins Charles af Wales. Licens: Arnaud Bouissou, CC0, via Wikimedia Commons

Zepp-LaRouche genopliver opfordring til et topmøde mellem lederne af de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd

29. december 2020 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche sagde i en diskussion den 28. december med medlemmer af Schiller Instituttet fra USA, Canada, Gambia, Irland, Danmark, Italien og Tyskland, om USA's udenrigsminister Pompeos sindssyge politik midt i faren for ekstreme internationale spændinger under pandemien, og truslen om en hungersnød af bibelske proportioner, at det var af presserende betydning for

præsident Donald Trump at ringe til Rusland og Kina for straks at indkalde til et topmøde blandt de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som Ruslands præsident Putin opfordrede til i januar i år.

Hun sagde:

»Jeg tror, at præsident Trump, uanset hvad der sker den 6. januar, uanset om han vil være i Det Hvide Hus den 20. januar, kan gøre én ting. Han kunne straks indkalde Rusland og Kina og sige, at på grund af krisen forårsaget af pandemien, på grund af hungersnøden, og på grund af faren for verdensfreden, ønsker han at reagere på Putins tilbud om at afholde topmødet mellem de fem permanente medlemmer i FN's Sikkerhedsråd, som præsident Putin har opfordret til siden januar. Trump burde sige, at han vil have topmødet med det samme. Og det ville være det allerbedste, han kunne gøre for at imødegå al denne propaganda.

“Jo mere folk ringer til Det Hvide Hus for at foreslå dette, og som udtrykker behovet for topmødet på andre måder, jo bedre. Jeg aner ikke, hvorfor Trump ikke har smidt Pompeo ud. Han er lige som John Bolton på mange af disse spørgsmål. Præsident Trump havde modet til at smide Bolton ud. Det var en af de bedste ting, han nogensinde gjorde.

“Men jeg tror at det, for at omgå disse farer, i denne utroligt komplekse situation, er nødvendigt for præsident Trump til nu at følge op på Putins tilbud om dette topmøde, og mødes med Putin, og Xi Jinping. Dette møde kan ske. Frankrigs præsident Macron har allerede sagt, at han støtter et sådant topmøde, og Boris Johnson har udtalt, at han støtter det. Men de virkelig vigtige mennesker er præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping, som vil gøre forskellen på et sådant møde. Johnson og Macron kunne ikke ødelægge en sådan kombination. Det er den ene ting, som Trump må opfordres til at gøre. Jeg er 100% sikker på, at Rusland og Kina absolut ville støtte det med det samme.”

LaRouche-organisationen er grundlagt

25. december 2020 (EIRNS) –02 LaRouche-bevægelsen i USA har den 23. december dannet en ny organisation kaldet The LaRouche Organization (TLO), LaRouche-organisationen, som fremover er bevægelsens reference i USA sammen med tidsskriftet Executive Intelligence Review. Vi har ikke længere forbindelse med The LaRouche Political Action Committee (LPAC), som har truffet andre politiske valg end vi har. LaRouche-organisationens formål er at løse den globale eksistentielle krise, som menneskeheden i sin helhed står over for, hvilket var Lyndon LaRouches hensigt og livsværk. Hjemmesiden er www.laroucheorganization.com.

Vi opfordrer alle mennesker af god vilje til at gå til den nye hjemmeside i denne tid, tilmelde jer for at modtage vores opdateringer, for at lytte til Harley Schlangers daglige "Morning Briefing", video-opdatering og Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, og til at bidrage med jeres tid og indsats og jeres kreative evner til at mobilisere for at etablere det nye paradigme, som vi så desperat har behov for i det nye år.

Det internationale Schiller Institut:

Formand Helga Zepp-LaRouche, som repræsenterer Lyndon LaRouches idéer og interventionsmetoder.

Hjemmesiden er her.

Schiller Instituttet i Danmark: Formand Tom Gillesberg

LaRouche-organisationen udgiver et stiftende dokument: 'Hvem vi er'

23. december 2020 (EIRNS) – "The LaRouche Organization" udgav

følgende stiftende dokument i dag, som også kan findes på dens hjemmeside, www.LaRoucheOrganization.com

Hvem vi er

Formålet med LaRouche-organisationen (TL0) er alene at udbrede Lyndon LaRouches idéer og udbredelsen af hans livsværk, hans analytiske og videnskabelige tankegang, med intentionen om at realisere de løsninger han tilbød for at løse de mange kriser menneskeheden nu står over for.

Lyndon LaRouche (1922–2019) identificerede som bekendt den skæbnesvangre handling af præsident Richard Nixon den 15. august 1971 for at afslutte Bretton Woods-systemet, ved at erstatte de faste valutakurser med flydende kurser og afkoble dollaren fra en guldstandard, som en fremgangsmåde, der uundgåeligt ville føre til et systemisk sammenbrud af det finansielle system, en ny fascisme og i sidste ende fare for krig. Fra 1973 og fremefter konstaterede han også, at indvirkningen af den monetære politik og dens dertil knyttede nedskæringspolitik i de såkaldte udviklingslande – nemlig ved at sænke adskillige generationers immunsystemer på flere kontinenter – ville forårsage faren for en genopblussen af gamle sygdomme, og at der ville opstå nye, f.eks. pandemier. Den nuværende tilstand af et håbløst bankerot transatlantisk finanssystem (som siden 2008 kun er blevet holdt i gang af enorme mængder af centralbankernes "kvantitative lempelser"), virkeligheden af Covid-19-pandemien, den overhængende fare for nye pandemier, og en hungersnød af "bibelske dimensioner", som truer 270 millioner liv i det kommende år, har vist, at LaRouches prognoser absolut har ramt plet.

TL0 ser det derfor som sin opgave at arbejde hen imod gennemførelsen af de løsninger, både nationalt og internationalt, som LaRouche var forkæmper for, da han var i live, en mission, som nu er blevet taget op af hans enke og nærmeste politiske medarbejder i et halvt århundrede, Helga Zepp-LaRouche. USA må gå tilbage til det amerikanske system

for økonomi, som blev udviklet af USA's første finansminister, Alexander Hamilton, ved at fremme den fysiske økonomi til gavn for det fælles bedste. Det var denne tradition, fortsat af Henry Clay, Friedrich List, Mathew og Henry C. Carey og genoplivet af Franklin D. Roosevelt og hans New Deal-politik, som gjorde det muligt for USA at overvinde den Store Depression.

TLO vil eftertrykkeligt fremme den idé, som LaRouche viede hele sit liv til, nemlig at USA, sammen med andre industrilande, vil agere for at overvinde underudvikling og fattigdom i den såkaldte udviklingssektor ved hjælp af avancerede teknologier. Denne økonomiske politik er i overensstemmelse med Franklin Roosevelts oprindelige hensigt med Bretton Woods-systemet om at øge levestandarden for alle mennesker på planeten, som den eneste levedygtige forudsætning for varig fred – en politik der aldrig blev realiseret på grund af Roosevelts alt for tidlige død.

I denne ånd siger vi: Det nye navn for fred er udvikling!

Mange amerikanere har på det seneste taget afstand fra dette centrale grundprincip i LaRouches livsanskuelse og metode, og afvist sådanne internationale spørgsmål indtil "efter den vigtigere kamp internt i USA er vundet". Men denne kamp, herunder den rasende kamp om forsvaret af den amerikanske forfatning og præsidentskabet, kan aldrig vindes på anden måde, end den der er foreskrevet af LaRouche: Ved en international kamp for at besejre en international fjende, hvor USA spiller en ledende rolle baseret på "the better angels of our nature" ("de bedre sider af vores natur" – citat fra Abraham Lincolns første indsættelsestale i 1861 –red.)

Dette er hvem vi er.

USA må deltage i skabelsen af et nyt paradigme for internationale forhold, der er baseret på alle nationers perfekte suverænitet, og princippet om at acceptere

forskelligheder i sociale systemer, som arbejder sammen om at skabe det fælles bedste for hele menneskeheden. En præcedens for denne tilgang til udenrigspolitik er John Quincy Adams' (USA's udenrigsminister 1817–1825 og 6. præsident 1825–1829) princip: "Men USA drager ikke udenlands, på jagt efter at tilintetgøre monstre". USA bør dog søge partnerskab med andre stormagter, såsom Rusland, Kina, Indien og andre for at overvinde faren for imperier af alle slags, i dag centreret omkring det britiske imperium.

De problemer, der er så store i dag kan kun løses gennem et tæt samarbejde mellem især de to største økonomier i verden, nemlig Kina og USA. Kinas Bælte- og Vejinitiativ er fortsat et åbent tilbud om at samarbejde med alle nationer, som USA straks burde acceptere.

I denne bestræbelse på at sigte USA's udenrigspolitik på at bidrage til skabelsen af en ny, smukkere æra for menneskeheden, er TLO fuldstændig inspireret af LaRouches intellektuelle arbejde i løbet af de sidste halvtreds år af sit liv, samt hans vision om Jordens næste halvtreds år, der forudser fremtiden for den menneskelige art, ikke ud fra sin nuværende kapacitet, men ud fra fremtidens potentiale, som omfatter frigørelsen af det kreative potentiale for hver enkelt person på planeten. Dette må indebære den bedst mulige udvikling af nationer i Afrika, Asien og Latinamerika, samt de dele af USA og Europa, som endnu ikke har været i stand til at realisere deres potentiale gennem industrialisering og udvikling af moderne landbrug. Dette kræver samarbejde mellem alle større industrinationer, baseret på en genoplivning af de bedste klassiske kulturelle traditioner i hver nation. Lyndon LaRouche holdt stejlt på, at det vil være skønheden i den klassiske musik, som Ludwig van Beethovens, og det ophøjede menneskesyn af de store digtere som William Shakespeare og Friedrich Schiller, der vil få menneskeheden ud af denne nuværende dybe civilisationskrise.

De principper, som LaRouche fremlagde i sit "Udkast til et

aftale-memorandum mellem USA og Sovjetunionen” (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf) i 1984, som en platform for samarbejde om den fælles gennemførelse af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), er stadig gyldige i dag. Han siger i afsnit 1 af dette dokument med underoverskriften, ”Generelle betingelser for fred”:

“Det politiske grundlag for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for hver eneste nation.

“Det vigtigste træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en gennemgribende ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som ”udviklingslande”. Medmindre ulighederne i kølvandet på den moderne kolonialisme gradvist afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

For så vidt som USA, Rusland, Kina, Indien og andre nationer anerkender udviklingen af de produktive arbejdskraften i hele verden til at være af vital strategisk interesse for hver og alle, er disse magter – og andre der vil slutte sig til dem – forpligtede i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik i praksis, der er nødvendig for at fremme varig fred blandt disse magter.

Forøgelsen af de produktive arbejdskraften kræver relativt høje investeringer i teknologisk progressive former for kapitalgoder (maskiner, produktionsmidler) i alle produktionsområder. Der er tre generelle kategorier af videnskabelige og teknologiske fremskridt, som menneskeheden må sætte sin lid til i den kommende periode:

1. Meget høj energigennemstrømningstæthed, kontrollerede termonukleare plasmaer, karakteriseret ved udvikling af "kommerciel" fusionsenergiproduktion, den nye, vigtigste energikilde for menneskeheden, både på Jorden og i udforskning og kolonisering af det nærliggende rum,

2. Det internationale samarbejde om udforskning af rummet og kolonisering blandt de nuværende rumfarende nationer, samt inddragelse af andre nationer der ønsker at deltage i at opdage hemmelighederne i vores univers samt terraformning (at omdanne til jordlignende forhold) af Månen, Mars, og andre planeter i fremtiden, og

3. Forskning og anvendelse af biofysik og undersøgelse af princippet om livet som sådan.

Covid-19-pandemien og de allerede truende nye pandemier har gjort det klart, at der ikke er nogen lokal eller regional sikkerhed mod sygdomme: Hver nation skal have et moderne sundhedsvæsen. Ved at deltage i oprettelsen af sådanne systemer, herunder den nødvendige infrastruktur, kan USA begynde at levere stigende mængder af højteknologiske kapitalgoder til udviklingslandene og på denne måde fremme en øget omsætning i vores egne mest avancerede produktive sektorer.

Bortset fra spørgsmålet om den fortjeneste, der tilfalder USA fra en sådan eksport, som et biprodukt af sådanne øgede omsætningsrater, hastigheden for forbedring af teknologien vil øges på en sådan kvalitativ måde, at den amerikanske økonomi vil blive fuldstændig genopbygget. Alle ovennævnte kategorier vil i realiteten betale for sig selv, da den kredit, der ydes ved at vende tilbage til et kreditsystem baseret på Alexander Hamiltons principper, vil finansiere den fremtidige produktion, hvilket vil øge produktiviteten i hele økonomien med fuld beskæftigelse. Det er kendetegnende for det amerikanske økonomiske system, at skatteindtægterne fra denne øgede produktion altid er større end den oprindelige kredit,

der blev ydet til investeringen på grund af den tilføjede fysiske økonomiske og teknologiske værdi, der således er skabt.

Alt dette kræver en øjeblikkelig konkursbehandling af det transatlantiske finansielle system, med dets spekulative boble på næsten 2 trillioner \$, som City of London og Wall Street forsøger at bevare og forsvare, selv på bekostning af milliarder af menneskeliv. (Se Lyndon LaRouches Fire Love).

USA vil kun have en lys fremtid, når vi vender tilbage til at opretholde principperne i den amerikanske Uafhængighedserklæring og forfatning. Karakteren af USA må være som en republik, ikke en underordnet partner i samme imperium, som vi kæmpede og vandt Uafhængighedskrigen imod. Det er på høje tid, at USA vender tilbage til at være en kraft for det gode i verden, og igen bliver et fyrtårn af håb og et tempel for frihed. Ved at samle os omkring Lyndon LaRouches idéer, vil denne stolte tradition opleve en renæssance, som vil inspirere hele verden til at deltage i en virkelig menneskelig fremtidig civilisation.

december 2020

Danskere udvikler en flydende lille atomkraftreaktor

Dec. 29, 2020 (EIRNS)—A Danish nuclear company, Seaborg Technologies, is developing a new type of 200-megawatt mini nuclear reactor to be installed on modular power barges. The Compact Molten Salt Reactors (CMSR) recently passed a feasibility test by the American Bureau of Shipping (ABS), which is an important milestone towards “our ambitious target

to deploy the first commercial power barge by 2025.”

Seaborg’s Compact Molten Salt Reactor is designed for the special barges, for providing clean and affordable electricity worldwide. The power barge design enables configurations with two, four, six, or eight CMSRs, delivering up to 800 MW-electric or 2000 MW-thermal. The first power barges will have two reactors installed, delivering 2 x 100 MW-electric for the 24-year lifetime of the barge.

Seaborg is eyeing a market focus on growth regions such as South East Asia. The floating nuclear power barges will produce electricity for electric grids or hydrogen production. Alternatively, the power barge can deliver high-temperature steam, which can be used for process applications.

Although the feasibility test is an important milestone, it is only the first step in the ABS New Technology Qualification (NTQ) process—a five-phase process that aligns with product development phases. ABS will continue to evaluate the technology through the engineering, construction, and operation phases before it is deemed fit for navigation. [rap]

Billede: Seaborg Technologies, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

FN’s særlige rapportør for tortur appellerer til Trump om at benåde Assange

Den 22. december (EIRNS) – Nils Melzer, FN’s særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende

behandling eller straf, har skrevet et åbent brev til præsident Donald Trump og beder ham om at give en benådning til Julian Assange.
<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26625&LangID=E>

Hans brev lyder:

“Hr. Præsident, Jeg beder Dem i dag respektfuldt om at benåde hr. Julian Assange. Hr. Assange er vilkårligt blevet berøvet sin frihed i de sidste ti år. Dette er en høj pris at betale for at have haft modet til at offentliggøre sandfærdige oplysninger om regeringers embedsmisbrug og forseelser overalt i verden. Jeg besøgte hr. Assange i Belmarsh High Security-fængslet i London med to uafhængige læger, og jeg kan bevidne, at hans helbred er blevet alvorligt forværret, til det punkt hvor hans liv nu er i fare. Hvad der er kritisk er, at Assange lider af en dokumenteret åndedrætssygdom, der gør ham yderst sårbar over for Covid-19-pandemien, der for nylig er brudt ud i fængslet, hvor han sidder inde. Jeg beder Dem om at benåde Mr. Assange, da han ikke er, og har aldrig været en fjende af det amerikanske folk. Hans organisation, WikiLeaks, bekæmper hemmeligholdelse og korrupsion overalt i verden og handler derfor i offentlig interesse, både for det amerikanske folk og for menneskeheden som helhed.

Jeg beder om det, fordi hr. Assange aldrig har offentliggjort falske oplysninger. Enhver skade på omdømme, der måtte være resultatet af hans publikationer, har ikke årsag i nogen forseelse fra hans side, men i selve det embedsmisbrug, han afslører.

Jeg beder om det, fordi Mr. Assange ikke har hacket eller stjålet nogen af de oplysninger, han offentliggjorde. Han har fået det fra autentiske dokumenter og kilder, på samme måde som alle andre seriøse og uafhængige efterforskningsjournalister udfører deres arbejde. Selvom vi personligt kan være enige eller uenige i deres publikationer,

kan de helt klart ikke betragtes som forbrydelser.

Jeg beder om det, fordi retsforfølgelse af hr. Assange for offentliggørelse af sandfærdige oplysninger om alvorlige officielle forseelser, hvad enten det er i Amerika eller andre steder, ville betyde at "skyde budbringeren", i stedet for at rette op på det problem han afslører. Dette ville være uforeneligt med kerneværdierne for retfærdighed, retsstatsprincippet og pressefrihed, som det afspejles i den amerikanske forfatning og internationale menneskerettighedsaftaler ratificeret af USA.

Jeg beder om, fordi De, hr. Præsident, har lovet at forfølge en dagsorden for bekæmpelse af uredelig regeringsførelse og korrupsion; og fordi det at lade retsforfølgelsen af hr. Assange fortsætte ville betyde, at fortælle sandheden om sådan korrupsion og embedsmisbrug, under Deres myndighed, er blevet en forbrydelse.

Ved at benåde hr. Assange, ville De, hr. Præsident, sende et klart budskab om retfærdighed, sandhed og medmenneskelighed til det amerikanske folk og til verden.

De ville rehabilitere en modig mand, der har lidt under uretfærdighed, forfølgelse og ydmygelse i mere end et årti, simpelthen fordi han talte sandheden.

Sidst, men ikke mindst, ville De give hr. Assanges to unge sønner den kærlige far tilbage, som de har brug for og ser op til. De vil også forsikre disse børn, og gennem dem alle verdens børn, om at der ikke er noget galt ved at fortælle sandheden, men at det er den rigtige ting at gøre; at det er hæderligt at kæmpe for retfærdighed, og at det faktisk er de værdier, som Amerika og verden står for.

Af disse grunde appellerer jeg med respekt til Dem om at benåde Julian Assange. Uanset hvad vores personlige synspunkter og sympatier måtte være, mener jeg, at denne mands uretfærdige lidelse skal ophøre nu efter et årti med

forfølgelse. Brug Deres ret til benådning til at rette op på de uretfærdigheder, der er påført Julian Assange, for at afslutte hans uretfærdige prøvelser og genforene ham med sin familie!

Jeg takker Dem med respekt for at overveje denne appel med fremsynethed, generøsitet og medfølelse. Accepter venligst, hr. Præsident, forsikringerne om min højeste agtelse”.

Billede: Julian Assange. Credits: Espen Moe, CC BY 2.0 , via Wikimedia Commons

Rens LaRouches navn! Benådnings af Assange og Snowden kan afsløre Russiagate-bedrageriet 2016-2020

18. december 2020 (Schiller Institut) – Muligheden for at præsident Donald Trump vil benåde Wikileaks’ grundlægger, Julian Assange, der nu langsomt dræbes i et fængsel i London, især i kølvandet på den nylige tilbagetræden af justitsminister William Barr, har rejst et spændende spørgsmål. Vil det russiske “computerhack, som aldrig fandt sted”, der er så centralt for den nuværende fængsling og tortur af Assange, endelig blive bragt frem i lyset, hvis han løslades fra fængslet? Vil den kriminelle sammensværgelse mod det amerikanske præsidentskab, der involverede “Five Eyes” efterretningstjenesterne, samt de finansielle interesser bag City of London/Wall Street, blive eksponeret gennem frigivelse

af alle dokumenter, der er vigtige for at afsløre Russiagate-fupnummeret? Vil disse dokumenter omfatte relevante dele af de titusindvis af sider, som Ty Clevenger har erfaret, at FBI netop har erkendt eksisterer i deres sagsakter, der er relevante for hans anmodning i en FOIA-retssag vedrørende informationer om Seth Rich? Vil vi måske endelig se frigivelsen af disse og andre dokumenter gennem fyringer og/eller fratræden af CIA-direktør Gina Haspel og FBI-direktør Christopher Wray efter William Barr?

Resolut, uventet og uortodoks handling fra præsidentens side kunne nu være den eneste mulighed for at afsløre den sande natur af præsidentvalget i 2020, og vende det nuværende resultat. Ved at tillade retfærdigheden at ske fyldest gennem sådanne handlinger, kunne der skabes en platform for Snowden, en skrantende Assange, William Binney, whistleblower fra det Nationale Sikkerhedsagentur (NSA) samt andre, til at afsløre hvordan overvågningsstaten har såret den amerikanske valgproces så godt som dødeligt, ligesom den har manipuleret og fikset valg over hele planeten i årtier – uanset hvad der måtte komme frem – Donald Trump kunne endnu nå at blive indsat som præsident i januar 2021. Hvis sandheden om kampagnerne i 2016 og 2020 endelig blev fortalt til det amerikanske folk, vil den der gør det, have fortjent deres evige støtte. Og den sandfærdige forklaring vil øjeblikkeligt afsløre den blodige karakter af Obama-Bush-administrationerne, der blev forenet som siamesiske tvillinger gennem deres fremme af krig som det primære redskab til diplomati.

Britisk efterretningsvirksomhed, ikke Rusland eller Kina, er den "udenlandske spiller"

Har du bemærket, at hvis man nævner Kina eller Rusland, er mange hurtige til simpelthen at acceptere ideen om udenlandsk indblanding i det amerikanske valg, men hver gang man bringer den veldokumenterede involvering af britisk efterretningstjeneste i det amerikanske valg og præsidentskab gennem de seneste 5 år op, benyttes udtrykket

“konspirationsteori” til at afvise denne analyse? Navnene Christopher Steele, Robert Hannigan, Sir Richard Dearlove, amerikaneren Stefan Halper og Sir Kim Darroch – alle direkte tilknyttet til GCHQ, MI6 eller den britiske udenrigstjeneste – er blot de hidtil kendte operatører, der er kendt for direkte at have skabt enten historien om “Rusland, Rusland, Rusland” eller historien om “Kina, Kina, Kina”. Der er sikkert mange flere.

Alligevel bruges “det er virkelig svært for mig at se, hvordan Storbritannien er involveret”, stadig som en undskyldning af de fleste for ikke at se, hvad der faktisk er foregået. At ignorere sandheden bliver dog umuligt, når man ser på sagen om Julian Assange. Assange bliver dræbt for øjnene af os i et britisk fængsel for at bevare den russiske fiktion. Hvordan gøres dette? Tidligere i år, den 20. februar, trykte avisen Guardian overskriften: “Donald Trump ’tilbød Julian Assange en benådning, hvis han benægtede russisk forbindelse til hack.’” De fleste medier ville øjeblikkeligt blive miskrediteret som svindlere og kun modvilligt, om nogensinde, blive troet igen, hvis først Assange sammen med andre kyndige fik lov til at udtale sig offentligt om Russiagate. ‘Cui bono’ – de som drager fordel af Assanges tavshed, er de sammensvorne, der fostrede, gennemførte og hemmeligholdt komplottet mod det amerikanske præsidentskab – briter, amerikanere og andre. Som journalist Viktor Dedaj udtalte på Schiller Instituttets panel den 12. december: “Hæng sammen eller hæng hver for sig: Frie suveræne republikker, eller digitalt diktatur (“Hang Together or Hang Separately: Free and Sovereign Republics, or Digital Dictatorship”):

”Da Julian Assange endelig blev fjernet fra ambassaden i strid med folkeretten, og oven i købet den ecuadorianske forfatning, tog det kun et kvarter for den britiske dommer, først at fornærme ham og derefter dømme ham til 50 ugers fængsel for overtrædelse af hvad? Hans betingelser for ‘prøveløsladelse’ ... men han blev ikke alene ... idømt 50 uger, men 50 uger i et

højsikkerheds-fængsel. Vi vil se, at dette – så vidt vides – er det eneste tilfælde i Storbritannien, at en journalist, der ikke er anklaget for noget men holdes i varetægt, er låst inde i et fængsel med høj sikkerhed ... Vi så en retssag, der fandt sted bag næsten lukkede døre, idet omkring 50 NGO'er, hvoraf 90 journalister, der [på forhånd] var blevet akkrediteret, blev afvist med navns nævnelse ... ”

Det bør huskes, at Edward Snowden i 2013 blev hjulpet af Julian Assange i sin vellykkede flugt fra Hongkong. Snowden strandede derefter i Moskva, da hans pas blev tilbagekaldt, hvilket gjorde det umuligt for ham at rejse videre. Kirk Wiebe, whistleblower fra det Nationale Sikkerhedsagentur, har observeret, at Snowden, langt fra at være en forræder, som mange har hævdet, måske er blevet tvunget til at handle på en ulovlig måde for at honorere sin svorne ed til USA's forfatning. Hans handlinger fandt sted adskillige år efter at Wiebe, sammen med William Binney og Ed Loomis og senere sammen med Diane Roark, medarbejder i House Intelligence Committee, havde brugt “de godkendte kanaler og procedurer” til at rapportere forseelser efter deres fratræden fra NSA i 2001 – for sidenhen at blive anholdt under våbenmagt af FBI og næsten justitsmyrdet og sendt i fængsel af Justitsministeriet i 2007. Præsident Trumps nylige indikation af, at han måske vil se på en benådning af Snowden, efter at Trump for flere år siden erklærede, at Snowden fortjente døden, har givet anledning til dyb bekymring i efterretningskredse, hos republikanere og demokrater. Disse “repræsentanter for den dybe stat” ønsker frem for alt at trække opmærksomheden væk fra den grimme sandhed. Den systematiske omstyrting af regeringer, herunder gennem manipulation og valgfusk, foretaget af medlemmer af “Five Eyes” hemmelige regeringsarrangement, er en ‘standard operational procedure’ for det der i den amerikanske efterretningsverden kaldes for “Project Democracy”, som først blev afsløret for den brede amerikanske offentlighed af Lyndon LaRouche og Executive Intelligence Review i rapporten fra 1987: “Project Democracy: The Parallel Government Behind the

Iran-Contra Affair.”

Hvordan ‘Project Democracys kampagne mod Lyndon LaRouche ødelagde amerikanske valg

Først kom de efter socialisterne, og jeg talte ikke imod – fordi jeg ikke var socialist.

Så kom de efter fagforeningsfolk, og jeg talte ikke imod – fordi jeg ikke var fagforeningsmand.

Så kom de efter jøderne, og jeg talte ikke imod – for jeg var ikke jøde.

Så kom de efter mig – og der var ingen tilbage til at tale på mine vegne.

–Martin Niemöller

Fortiden er prologen. For at forstå hvordan det gik til, at amerikanske efterretningskontorer, der agerede i hemmeligt samarbejde med en britisk udenlandsk magt, som ingen bryder sig om at nævne, begik valgsvindel ved både valget i 2020 og 2016, er det nødvendigt at forstå brugen af bekendtgørelse 12333 og andre præsident-direktiver fra 1980’erne om at omorganisere og centralisere mange efterretningsfunktioner under vicepræsidentens myndighed. (For at forstå konsekvenserne af hvad dette betyder, så tænk “Dick Cheney.”) E.O. 12333 (Executive Order 12333 -red) og forskellige andre ordrer fremskyndede privatiseringen af militær- og efterretningsfunktioner. Virksomheder, der undertiden benævnes kvasi, ikke-statslige organisationer (“quangos”), forpestede amerikansk dagligliv – og derefter kom Internettet, oprindeligt udviklet til militært brug og derefter ulovligt anvendt til universel overvågning gennem kriminelle applikationer af programmer, der oprindeligt var designet til at forsvare USA, såsom Bill Binneys ThinThread-program.

Læs resten på engelsk:

Studying the case of Lyndon LaRouche, and his 1984–1989 legal lynching, is the single most efficient means by which today’s

American electorate can begin to understand the true nature of the grand crime against the Presidency presently being committed, a crime that will require, for its correction, LaRouche's exoneration, as well as justice for Assange and Snowden.

In fact, whether Julian Assange is successfully kept alive and released from prison in the next weeks, or whether Edward Snowden is soon allowed to return home and assist in the process of cleaning out the "secret government" that has run the United States, is intimately tied to whether Lyndon LaRouche, economist, statesman, and Presidential candidate, is finally exonerated. Though LaRouche died on February 12 2019, his exoneration now plays an even greater role in rectifying the destruction of the American Presidential system that has gone on for over a half-century. The October 6, 1986 attempted assassination of LaRouche, and his subsequent prosecution, conviction and imprisonment, was not an attack on a "maverick political extremist," as it was portrayed by literally thousands of printed and electronic media stories at the time. It was, because of LaRouche's use of his Presidential campaigns to change the direction of the policies of the Reagan and other presidencies, that destroying him meant, in reality, a violent, near lethal assault on the American Presidential system. It was the same Presidential system that came under violent attack with the November 22, 1963 murder of JFK, the April-June 1968 double assassinations of Martin Luther King and Robert Kennedy, and the March 1981 near-assassination of Ronald Reagan.

Lyndon LaRouche(1922–2019), economist and statesman, was for five decades the most controversial figure in American politics. He became a world-class threat through his United States Presidential campaigns. His 1970s denunciation of the genocidal looting policies and predatory lending practices of the International Monetary Fund, the World Bank, and the Anglo-American financial establishment in general, and his

successful organizing of the Reagan-era Strategic Defense Initiative in 1982-83, earned him the undying enmity of the “baby doomers” that have now huddled around the trillions-dollar financial scam known as the “Green New Deal.” LaRouche had to be taken out, or at least, down. That attack was coordinated through the privatized intelligence route , including the April 1983 establishment of a “Get LaRouche Task Force” headed up by financier John Train of New York, and involving multiple intelligence agencies. Individuals such as London’s favorite Secretary of State Henry Kissinger, also played a central role in initiating fraudulent legal actions that aimed to stop him. LaRouche’s enemies, including Robert Mueller, played a role in the attempt to shut down LaRouche’s Presidential campaigns in both 1984 and 1988.

It is virtually impossible for Americans to understand what is now unfolding around the Presidential election without knowing why LaRouche posed such a threat, and what was done to silence him. LaRouche’s enemies are the Malthusians—those who want to see the planet’s population reduced by at least half in the next 30 years—the bankers’ environmental movement. Poor people are very bad for the environment, they say. And the most prominent of environmentalists are now, often, also the world’s biggest bankers. Take, for example, the newly-formed Guardians for Inclusive Capitalism, founded by Lynn Forester de Rothschild, whose leaders claim to represent more than \$10.5 trillion in assets under management. Is this a “grassroots environmental movement?” Is this even an “astroturf movement? “ Their plan is to de-carbonize the planet by lessening the number of people presently on it by four, five, or six billion. Famine, pestilence, disease, and war—the “Four Horsemen”—are their preferred way of doing it. And those are the policies that are the immediate future under the new, friendly, enlightened cyber-dictatorship.

Only a vigorous campaign on behalf of justice in all forms—electoral justice, economic justice, defense of the

right to know—can save the United States, the trans-Atlantic world, or the world as a whole. These next days before us give us a chance to not merely demand, but secure that justice. Action in these three cases—pardons in the cases of Assange and Snowden, and exoneration for Lyndon LaRouche—are the direct path to securing justice for all citizens throughout the world, and in every country. They are the path to justice for the President of the United States as well. Fiat Justitia ruat caelum —“let justice be done, though the heavens fall.” Now, in these next days, justice given, is justice gained.

**Nikolas von Kues og
menneskeheden den udødelige
art.**

**Helga Zepp-LaRouches tale ved
Schiller Instituttets
videokonference:**

**Verden efter det amerikanske
valg – skabelsen af en verden
baseret på fornuft**

12. december (EIRNS) – Panel 2: At undslippe faren for 3. verdenskrig: En strategisk orden baseret på menneskehedens fælles mål

Den første taler i dette panel, der giver vores

hovedpræsentation, er Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej, godaften eller god eftermiddag, afhængigt af hvor I befinder jer. Da vi [i sin tid] besluttede at afholde denne konference kort efter det amerikanske valg, forventede vi, at det ville være et meget farligt øjeblik i historien, og vi navngav konferencen: "Skabelsen af en verden baseret på fornuft". Nu lyder det måske meget fjernt, men denne konference er ikke beregnet til akademisk diskussion af de rejste spørgsmål, men skal fungere som en appel til alle institutioner, regeringer, folkevalgte, mennesker af god vilje... til at hjælpe Schiller Instituttet med at organisere en international alliance af mennesker, der griber ind i den nuværende situation, fordi løsningerne er der. Det er absolut muligt at finde en vej ud af hver af kriserne. Men det kræver, at folk aktiveres og optræder som statsborgere.

Hvis man ser på verden nu, vil mange mennesker let begynde at fortvivle, for hvis man tænker på ordsproget: "Dem, som guderne ønsker at ødelægge, gør de først vanvittige," finder man et ekko heraf i mange hjørner. Og det er også meget klart, at man kan spørge sig selv, hvorvidt menneskeheden har den moralske egnethed til at overleve? Fordi adfærden af mange institutioner og mennesker undertiden synes at sige det modsatte.

Kombinationen af kriser er virkelig hidtil uset. Lad mig blot berøre nogle af dem. Vi har en pandemi. Denne pandemi er blevet håndteret forholdsvis godt i Asien, i flere asiatiske lande, men den er fuldstændig ude af kontrol i USA, i Europa og også i mange udviklingslande. Alene den 10. december var antallet af nye infektioner i USA 217.729 nye tilfælde. På en uge, fra 3.-9. december, døde der 16.850 mennesker. I Tyskland, som gjorde det relativt godt i starten, men den 11. december, dvs. i går, havde man 27.217 nye tilfælde – det er helt ude af kontrol; 524 dødsfald på én dag. Og de forskellige guvernører og regeringen taler om muligheden for en komplet,

total nedlukning, selv før jul og derefter ind i det nye år.

Det havde ikke behøvet være sådan, for hvis folk ville have fulgt, hvad der har vist sig at være en effektiv metode, nemlig generel test – test, test, kontaktsporing, anvendelse af digitalisering og moderne teknologi; og derefter sætte folk i karantæne – så kunne det have været bragt under kontrol, og det gøres stadig ikke.

Oven i COVID-krisen, som faktisk forværres enormt heraf, er en hungersnød, der af Verdensfødevareprogrammet karakteriseres som værende af “bibelske dimensioner”, hvilket betyder, at hvis der ikke gøres noget dramatisk for at ændre det, kan der til næste år være 270 millioner mennesker døde. Og selvfølgelig kunne dette afhjælpes meget hurtigt, ved også at redde landbruget i USA og Europa og andre såkaldte avancerede lande, og fordoble fødevarerproduktionen.

Dette er naturligvis bare toppen af den underliggende krise, hvilket er, at systemet kollapser: Det finansielle system er håbløst bankerot og alle de billioner af penge, der er blevet pumpet ud af Den europæiske Centralbank, som i alt udstedte 1,85 billioner Euro, hovedsageligt gennem et ‘Pandemic Emergency Purchase Program’; den amerikanske centralbank, Federal Reserve, et sted mellem 6 og 7 billioner dollars, som alle gik til at redde det bankerotte system og ikke så meget til investeringer i realøkonomien. Og dernæst, ud over dette igangværende sammenbrud, som ikke er afsluttet, har man den virkelig vanvittige bestræbelse fra Den Europæiske Union for at gennemføre en ‘Green Deal’. De mødtes netop i går og besluttede at reducere udledningen af CO2 i 2030 fra de planlagte 40% til 55%; det samme forsøges med Green New Deal i USA, hvis Biden bliver den nye præsident. Det er det rene vanvid, fordi det vil betyde, at man svækker en allerede kollapsende økonomi ved at dirigere alle investeringer udelukkende i retning af grønne teknologier – og på den måde kan vi ikke opretholde moderne industrisamfund.

Den europæiske og amerikanske økonomi falder sammen, sidste år med ca. 10% i gennemsnit, mens Kina, f.eks. allerede i tredje kvartal, efter at de var kommet sig godt efter COVID-krisen, havde en vækstrate på 4,9% og i november måned steg den kinesiske eksport i gennemsnit med 25%.

Det er den egentlige årsag eller en af de medvirkende årsager til denne absolut hysteriske anti-Kina-kampagne. Fordi, det som vi grundlæggende ser på, er sammenbruddet af det gamle paradigme, det neoliberale system, det der har udgjort det såkaldte "vestlige finanssystem", det transatlantiske system, og det er derfor at Pompeo har holdt den ene tale efter den anden og forårsaget et anti-kinesisk hysteri, der går langt ud over McCarthyismen: Han har netop talt i Georgien og sagde, at enhver kinesisk studerende i USA, enhver professor, er en kinesisk spion. Og [marskal] Billingslea, præsidentens særlige udsending for våbenkontrol, holdt netop den 17. november, meget faretruende, en tale for 'National Institute of Public Policy', hvor han stort set gik grassat mod Rusland og Kina og sagde, at man ikke kan stole på Rusland i spørgsmål om våbenkontrol; at Kina er ansvarlig for at slippe coronavirus-pandemien løs rundt om i verden, og grundlæggende, at Rusland vil fremme en nuklear doktrin, der fremmer tidlig anvendelse af atomvåben med strategien "optrap for at vinde".

Altså, denne påstand er en fuldstændig løgn. Det er faktisk, hvad den nuværende NATO-doktrin siger, men de hævder, at Rusland har en plan om at angribe NATO og regner med NATO's kapitulation. Billingslea sagde også i samme tale, at han rådede Trump-administrationen, eller præsident Trump personligt, til ikke at bekræfte Reagan-Gorbatjov-erklæringen om, at atomkrig ikke kan vindes af nogen. Dette er grunden til, at den russiske udenrigsminister Lavrov i den seneste periode mange gange har advaret om, at der er en meget farlig illusion om, at en begrænset atomkrig kan vindes. Og som mange andre eksperter, herunder fra 'Federation of American Scientists', har advaret om, findes der ikke sådan en ting som

en "begrænset" atomkrig, fordi det er selve kernen i atomvåben, at det øjeblik man benytter ét af dem, vil de alle blive benyttet.

Billingslea beskyldte også Kina for at opbygge sit atomvåbenarsenal bag en "Stor mur af hemmeligholdelse". Virkeligheden er imidlertid, at mens både USA og Rusland har, tror jeg, et sted mellem 6.000-7.000 nukleare missiler, har Kina en blot 290; og i betragtning af det faktum at der er denne kontinuerlige anti-Kina-kampagne, føler de sig naturligvis nødsaget til at opbygge deres atomarsenal. Og man har en dynamik, hvor der er en hårdning i Kina, aldeles tydeligt, og der er et tysk ordsprog, som siger: "Som man råber ind i skoven, får man svar tilbage". Så man er i en optrapningsspiral, som er yderst farlig. Maria Zakharova, talskvinde for det russiske udenrigsministerium, sagde, at alt dette kun er et påskud for, at USA moderniserer sine mellem- og kortdistance-atommisser.

Det er en ironi, at Trump-administrationen nægtede en anmodning fra 'Federation of American Scientists' om at offentliggøre størrelsen på deres lagre med atomspræghoveder blot fem dage før denne rablende tale af Billingslea. Det plejede de at gøre indtil 2018, men ikke længere. Og Hans Kristensen sagde dybest set, at Billingsleas beskyldninger mod Kina ville være meget mere troværdige, hvis USA ville afsløre deres antal i så henseende.

Så man har en utrolig situation på alle disse områder. Og hvad vi diskuterede i det sidste panel, de utrolige begivenheder i USA, de fem års operationer mod Trump, først som kandidat, derefter i hele hans præsidentperiode; Russiagate, som ikke kunne bevises; rigsretssagen, som var baseret på løgne; og nu endelig den forsøgsvis, eller faktiske, svindel ved valget – og en helt utrolig censur fra de store tv-stationer, der erklærer hvem som vandt valget; af de sociale medier, der censurerer indhold! Så man har en situation, der virkelig er ude af kontrol. Og det er derfor, vi skal tænke tilbage og

overveje, hvordan kan vi udvikle en anden tilgang til tænkning? For jeg synes, det er det vigtigste spørgsmål. Og titlen på denne konference er "Modsætningernes sammenfald".

Jeg vil gerne tage et skridt tilbage til hvad min afdøde mand, Lyndon LaRouche, har understreget i hvert eneste land, han nogensinde har rejst til: Han bad folk, især unge mennesker, om, at de skulle begynde at reflektere over deres særlige ideologi. Fordi når man er i USA, er det meget let at se, at folk i Europa tænker anderledes i europæiske lande, hver enkelt af dem tænker stadig anderledes; mennesker i Latinamerika tænker anderledes. Men når man er i et land, tænker man ikke meget over det; man synes alt er indlysende. Og Lyndon LaRouche er meget berømt, og det kan man overbevise sig om ved at læse hans mange bøger – hvilket vil holde én beskæftiget i et stykke tid – fordi han var meget optaget af hvordan man giver folk en metode til at blive selvbevidst om sin egen metode til tænkning.

Vi har lige nu, som en del af denne civilisatoriske sammenbrudskrise, en reel krise i metoden for tænkning. Der er enorm forvirring omkring meninger, og det har nået et absolut krisepunkt efter pandemiens udbrud, hvor mennesker, der op til det tidspunkt var ret rationelle, gik ind i de vildeste fortolkninger og sammensværgelsesteorier og bestræbelser på at forklare noget, som tydeligvis er meget skræmmende. Nu sætter de fleste mennesker ikke spørgsmålstejn ved det aksiomatiske grundlag for deres synspunkter. De betragter dem som selvindlysende sandheder, som kendsgerninger, som den eneste sande sandhed. Men hvis man foretager en erkendelsesteoretisk undersøgelse af disse meninger, finder man ud af, at de mange gange er dannet på baggrund af nominalisme – at folk bare tager et ord og derefter springer derudaf, som om det skulle være forklaringen; eller empirisme, positivisme, og konklusioner drages som et resultat af en reduktionistisk metode, deduktionisme, eller der foretages en analyse på baggrund af at verden ses gennem konkave briller: Hvis man gør

det, projicerer man et kort af sit eget sind og egen tro på hensigterne over på den formodede opfattelse af den anden person.

Vi kan se det lige nu: Dette er typisk tilfældet for folk, der eksempelvis definerer, lad os sige EU's formodede geopolitiske interesse, over for Ruslands og Kinas. Eller hvad man for øjeblikket har i USA, de kredse, der beskylder Kina for imperialistiske tilbøjeligheder, fremmer selv nøjagtig sådanne tilbøjeligheder, hvor enhver, der ærligt undersøger sagen, må komme til den konklusion, at den kinesiske udviklingsmodel ikke kun har udryddet ekstrem fattigdom i Kina – det færdiggjorde de for bare to uger siden, og alt i alt har Kina løftet 850 millioner mennesker af sin egen befolkning ud af fattigdom til en voksende, stor middelklasse; men Kina tilbyder også sin udviklingsmodel til udviklingslandene, hvilket åbenlyst udfordrer påstanden om imperialistiske tilbøjeligheder.

Nu sagde jeg, at det overordnede emne for denne konference begrebet om 'Coincidentia Oppositorum' – sammenfaldet af modsætninger, et koncept, der blev udviklet af Nicolaus fra Cusa (Cusanus), der var den vigtigste tænker i det europæiske intellektuelle liv i det 15. århundrede. Og, hvad der faktisk er meget vigtigt, han var den første til at udvikle principper for den moderne suveræne nationalstat. Det gjorde han hovedsageligt i sin 'Concordantia Catholica', der for første gang præsenterede ideen om, at regeringen skal arbejde med samtykke fra de regerede, og at der må være et gensidigt forhold mellem regeringen, repræsentanterne og de regerede.

Han er også ophavsmand til moderne naturvidenskab: Han udviklede en metode til at tænke – at tænke noget helt nyt – og han sagde meget selvbevidst, at han foreslog noget, som intet menneske nogensinde havde tænkt før. Og den metode ligger også til grund for alle de filosofiske skrifter og den økonomisk-videnskabelige metode fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hans fysiske økonomi. Det er grundlæggende

tanken, at menneskelig fornuft har evnen til at definere en løsning på et helt andet og højere niveau end dem, hvor alle konflikter og modsætninger opstod. Det omhandler kapaciteten til at tænke en Helhed, der er af en højere orden og kraft end de Mange, enkelte elementer. Og når man først har trænet ens sind til at tænke sådan, har man en ufejlbarlig nøgle til kreativitet, og man kan anvende denne tankemåde indenfor stort set alle domæner af tænkning.

For at nærme sig modsætningernes sammenfald er man nødt til at starte med en afvisning af den aristoteliske metode. Altså, Aristoteles siger: "hvis noget er A, kan det ikke samtidigt være B." Men 'sammenfaldet' er heller ikke $A \text{ plus } B \text{ divideret med } 2$ eller en anden algebraisk eller aritmetisk beregning. Nicolaus udvikler sit koncept i flere af sine skrifter, men i vid udstrækning i 'De Docta Ignorantia', (Om den tillærte Uvidenhed), som straks blev angrebet af professoren og skolastikeren fra Heidelberg, Johannes Wenck, i et angreb på 'De Docta Ignorantia', kaldet 'De Ignota Litteratura' (Den uvidende lærde), en hentydning til Nicolaus. Nicolaus svarede flere år senere, fordi han ikke modtog denne skrivelse med det samme, i et lille skrift, som jeg anbefaler jer alle at læse, kaldet 'Apologia Doctae Ignorantiae', hvori han beklager, at den aristoteliske tradition i dag (hvilket vil sige i Cusa's tid) var fremherskende, hvilket ville kategorisere 'modsætningernes sammenfald' som kætteri, da denne skole fuldstændigt afviser denne tilgang som helt modsat deres hensigter; nu var intentionerne i virkeligheden af en oligarkisk karakter, hvilket han ikke siger her, men det var hvad det var. Derfor siger Cusa, at det ville være et totalt mirakel og ville være en fuldstændig transformation af deres skole, hvis de ville opgive Aristoteles og nå frem til et højere perspektiv.

I modsætning til den aristoteliske metode, der bliver viklet ind i kampen mellem modsætningerne, betragter synspunktet med 'modsætningernes sammenfald' processen fra et højere niveau.

Og dette blev nævnt i den lille video, som blev vist i begyndelsen [i Panel 1], hvor jeg taler om behovet for at udgive Lyndon LaRouches samlede værker: At opfattelsen om sammenfald er som at betragte begivenheder som fra et højt tårn: Hvor man ser jægeren, den jagede og processen med jagt. Og det giver én et helt andet perspektiv, end hvis man var jægeren eller den jagede, eller bare løb med næsen i sporet.

For at nå et [sådan] niveau af tænkning kræves imidlertid en enorm anstrengelse. Det kræver en spænding i sindet. Det er ikke noget, man kan tænde for, men det er en intellektuel kamp. Men når man først har gjort det, har man evnen til at bevæge sig ind i områder, der ellers er helt lukket. Nicolaus henviser til hvordan tænkere som Avicenna (også kaldet Ibn Sina) har brugt negativ teologi for at få sindet ud af vanen med at lægge sig fast på det trivielle, der udspringer af sanseopfattelserne. Men det smarteste, siger Cusa, var Platons argument i Parmenides-dialogen, hvilken for enhver der har kæmpet med Platons dialoger, sikkert er den mest udfordrende af alle disse dialoger. Parmenides var lederen af den metodologisk reduktionistiske, eleatiske skole, der udsagde, at tingenes essens kun kan erfares gennem tankeprocessen og ikke gennem noget der har med materien at gøre. Men at samme essens skulle være enkel i en streng forstand, uden al mangfoldighed og variation – og især uden nogen ændring og bevægelse. Al mangfoldighed tilvejebragt gennem sanserne og de deraf følgende forandringsprocesser, er dermed kun tilsyneladende, sagde Parmenides. De er illusoriske, hvorfor enhver mangfoldighed og forandring hverken hører til tingenes essens eller tager del i dem.

I denne dialog lokker Platon Parmenides til at afsløre netop det iøjnefaldende paradoks i hans tænkning, nemlig at Parmenides udelukkede forandringsprincippet. I den tradition, som Platon etablerede, er "forandring" ikke den lineære udvidelse af et euklidisk rum, men den kontinuerlige rækkefølge af originale aksiomatisk revolutionære

opdagelseshandlinger, der fører til et forbundet sæt opdagelser af universelle fysiske principper, som uddyber kendskabet til det fysiske univers og perfektionerer de kreative kræfter hos alle de mennesker, som disse fremskridt overføres til. Nicolaus siger på et tidspunkt, at gennem denne uddannelse genskaber ethvert menneske udviklingen i hele universet op til dette punkt i sit sind. Det er dette mikrokosmos i sindet, der svarer til makrokosmos som helhed, hvilket er universet, der gør det muligt for hvert menneske potentielt at have forhåndsviden, at vide nøjagtigt, hvad den nødvendige næste opdagelse må være for at fortsætte den lovmæssige proces med skabelse.

Dette er meget vigtigt, fordi det har alt at gøre med begrebet relativ potentiel befolkningstæthed, som blev udviklet af Lyndon LaRouche, fordi det også giver dig en målestok for den absolut nødvendige næste opdagelse.

For Platon er hver enkelt sådan opdagelse resultatet af en tilfredsstillende opdagelse, som det menneskelige sind kan skabe på en "intuitiv" måde, hvorfor Einstein understregede, at "fantasi er vigtigere end viden. For viden er begrænset, mens fantasien omfavner hele verden, stimulerer fremskridt og føder evolution".

Platons svar på Parmenides er derfor hans ontologiske forestilling om at 'blive til', som det menneskelige sinds fortsatte evne til at frembringe sådanne hypoteser eller hypotesen om den højere hypotese, hvor den altomfattende ændring er 'det ene' [helheden], som inkluderer 'de mange' på et højere niveau.

Den samme metode til tænkning blev anvendt af Nicolaus, da han løste et problem, som havde efterladt mange tænkere og matematikere søvnløse siden oldtiden, nemlig problemet med cirkelns kvadratur. Archimedes, en tidligere matematiker, havde forsøgt at løse problemet med udelukkelsesmetoden ved at indskrive og omskrive et stadigt stigende antal polygoner på

cirklen. Den forkerte antagelse er, at omkredsen af de to polygoner i sidste ende vil falde sammen med cirklen. På denne måde fandt Archimedes en brugbar tilnærmelse af tallet pi, men i virkeligheden blev problemet ikke løst. Fordi Cusa siger, at jo flere vinkler polygonen har, jo længere væk kommer man fra cirklen.

Det krævede Cusas revolutionerende tankemåde for at løse problemet med cirkelns kvadratur, ved at gøre det klart, at en cirkel ikke kan konstrueres med en geometri, der er baseret på den aksiomatiske antagelse om selvforklarende punkter og lige linjer, men at en aksiomatisk anderledes geometri må anvendes, hvorved cirkulær aktion erstatter den euklidiske selvindlysende antagelse om punktet og den lige linje. Det isoperimetriske princip, som det kaldes, om cirkelens forrang, gør det klart, at man fra cirklen kan nå frem til polygonen, men ikke omvendt. På denne måde tilvejebragte Nicolaus den afgørende demonstration af forskellen på det matematiske domæne, der er begrænset til de sammenlignelige ting, og så det helt særskilte domæne med de usammenlignelige ting.

Denne fremadskriden fra Archimedes' forståelse af cirkelns kvadratur til Cusas finere forståelse illustrerer også rollen af den menneskelige opdagelse af et allerede eksisterende universelt princip og ændringen af dets eksistens som et potentiale, men som et potentiale, der tidligere var skjult fra udgangspunktet af menneskets erkendelse, til "realiseringen" af dette princip gennem den menneskelige opdagelse. Det er denne kontinuerlige opdagelsesproces, som ontologisk, erkendelsesmæssigt set, er primær, dette er helheden der er vigtigst, relativ til indholdet af alle og enhver af 'de mange'.

Bernhard Riemann, hvis videnskabelige metode bidrog til at navngive LaRouche-Riemanns økonomiske model, uddybede den samme idé i et skrift, der blev citeret af Lyndon LaRouche, "Zur Psychologie und Metaphysik" – "Om psykologi og Metafysik" – ved at beskrive den menneskelige sjæl som en kompakt,

tætpakket og mangfoldigt forbundet masse af idéer, "Geistesmassen", som denne forestilling blev udviklet af Herbart og derefter taget op af Riemann; eller som Lyn kaldte det, "tankeobjekter". Hver ny sådan "Geistesmasse" eller idé vækker genklang med alle de tidligere akkumulerede [idéer], og interagerer på en gensidig måde, så meget desto mere, som der er en indre affinitet imellem dem. Riemann siger også, at disse kompakte 'Geistesmasser' fortsætter med at eksistere, selvom den person, der har skabt dem, er død og bliver en del af det, han kalder Jordens sjæl. I det væsentlige udtrykkes den samme idé af Vernadsky, da han holdt et foredrag i Paris i 1925, hvor han beskrev den menneskelige art og det kollektive menneskelige sind som en "geologisk kraft" i universet. Vernadsky insisterede på, at hele universets historie beviser, at Noössfæren – det der er påvirket af menneskelig intellektuel aktivitet og fornuft – vil få mere og mere herredømme over biosfæren. Og det er denne anti-entropiske karakter af det menneskelige sinds kreativitet, som er den mest avancerede del af det fysiske univers' drivkraft, hvorfor der er grund til optimisme for menneskehedens fremtid.

Det antyder, at flere og flere mennesker i alle forskellige nationer og kulturer vil blive i stand til at hæve sig over det infantile niveau af sanselig vished og overvinde mislykkede ideologiske traditioner, såsom skolen for sofistisk retorik, som ikke bekymrer sig om sandheden, men om sejren for hvilken som helst påstand, som sofisten ønsker at fremsætte for at fremme sit eget ego.

Konceptet om modsætningernes sammenfald kan anvendes på den nuværende strategiske situation, og faktisk alle områder af menneskelig viden. Menneskehedens interesse, hvis man definerer den, ikke som den nuværende levende befolknings interesse, her og nu, men med hensyn til alle kommende generationers interesse, i det væsentlige den samme idé som indledningen af den amerikanske forfatning: At det ikke alene er nutiden, men alle fremtidige generationer, som det fælles

gode skal tjene, og i denne tid hele verden, hele den menneskelige befolkning.

At opnå en forståelse af hvad dette betyder, vil sige, at hvis man tænker over hvordan man kan anvende det, som jeg lige sagde teoretisk på den nuværende verdenssituation, hvis man tager hver enkelt nation som et mikrokosmos, er fred i makrokosmos, ifølge Nicolaus fra Cusa, kun muligt, hvis hvert mikrokosmos har den bedst mulige udvikling, og tager det som værende i sin egen interesse, at alle de andre mikrokosmos udvikler sig. Det vil sige, at man ikke tager den såkaldte geopolitiske egeninteresse af nationen eller en gruppe af nationer, og positionerer sig imod den påståede interesse fra alle de andre, men at man har en anden opfattelse, og afviser at der skulle være en modsætning, som hævdedet af den aristoteliske metode. Hvis man tager et primært ontologisk udgangspunkt i Platons forandringsbegreb, kan udviklingen af hvert mikrokosmos betragtes som en kontrapunktisk komposition, en fuga, hvor udviklingen af hver node og hver idé bidrager til den fremtidige udvikling af alle andre.

Der er allerede fungerende eksempler, hvor man kan se en tilnærmelse til, hvordan det kan fungere. F.eks. i det internationale samarbejde i den termionukleare fusionsreaktor i Cadarache, Frankrig, ITER, som er det fælles samarbejdsprojekt mellem 34 nationer, der alle drager fordel af opdagelserne. Der er naturligvis også det potentielle internationale samarbejde inden for rumforskning og -rejser: Vi har i øjeblikket tre meget fascinerende missioner til Mars, som alle i løbet af et par uger ankommer til Mars, og ville det ikke give mening at slutte sig til forskningen i fællesskab. Nu er det ikke spørgsmålet om, hvem der sætter det første flag på Mars, eller hvem der sætter den første kvinde eller mand på Mars, men det er spørgsmålet om, hvordan vi erobrer solsystemet til menneskelig beboelse?

Se, vores solsystem er utroligt stort. Jeg ved ikke, om man for nylig har kigget op til stjernerne, eksempelvis til

Mælkevejen, men endnu længere væk; vores galakse er kun en ud af 2 billioner galakser, som hidtil er blevet opdaget af Hubble-teleskopet!

Tænk bare på menneskehedens langsigtede eksistens: Menneskeheden har eksisteret i et par millioner år, men i henseende til beviselig registreret historie kender vi i virkeligheden kun en smule til de sidste 5.000 år, gennem arkæologi ved vi lidt mere, men stadig kun virkelig en meget kort tidsperiode. Ønsker vi nu, at menneskeheden skal være en udødelig art, eller ønsker vi, at menneskeheden bare skal være som en af de mange andre arter, der kommer og går, og som forsvinder i forbindelse med de store masseudryddelser? Det betyder ikke noget, så skaber evolutionen sidenhen andre arter med et højere stofskifte, så det betyder ikke rigtig noget, om menneskeheden forsvinder i processen. Altså, det mener jeg ikke. Fordi jeg tror på, at menneskeheden, uanset hvad vi finder i universet generelt, hvis der skulle være andet intelligent liv et eller andet sted, er menneskeheden helt enestående. Vi er indtil videre den eneste kendte kreative art.

Om nogle få milliarder år vil Solen holde op med at fungere, og sætter os ude af stand til at leve på jorden, og derefter er det sidste udkald for at kolonisere rummet; at gøre andre planeter beboelige for den menneskelige art vil være et spørgsmål om vores arts overlevelse. Jeg tænker det udmærket er muligt, hvis vi bevæger os væk fra den nuværende tilstand af at opføre os som spædbørn, som små drenge, der sparker hinanden over skinnebenene, og at vi udvikler vores fulde potentiale, samarbejder med andre mennesker, samarbejder med andre kulturer og opfylder menneskehedens langsigtede skæbne, som den art der bevidst skaber forandring i universet, og på den måde opfylder vores sande mission som en menneskelig art. Se, jeg mener det er op til os at foretage denne forandring, og på denne måde skabe evnen til at komme ud af denne krise i live og med glæde.

Og det var, hvad jeg ønskede at sige.

POLITISK ORIENTERING den 18. december 2020:

Vil den amerikanske befolkning tage magten tilbage i deres land?

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del (3 min.):

Lyd:

Skal en ny præsident træde til eller den siddende genindsættes?

På trods af mediernes påstand om mangelfulde beviser på valgsvindel, er der tydelige beviser på dette. Fremfor at berette om dette gentager de danske medier blot, hvad de hører fra Reuters og andre.

Hvordan kunne Trump være årsag til en republikansk sejr i både Senatet og Repræsentanternes Hus (hvor demokraterne flertal mindskedes), men ikke en sejr til sig selv?

Klager i retssystemet underkendes på teknikaliteter og pragmatisme.

Det amerikanske retssystem handler ikke om rigtigt eller forkert.

Eksempelvis blev LaRouche og sine nærmeste medarbejdere uskyldigt dømt til fængsel i 1980'erne.

I USA er der en kamp om magten og den ender ikke den 20. januar.

Det samme apparat, som støtter Joe Biden, diskuterer hvordan man kan vinde en atomkrig gennem brugen af taktiske atomvåben. Det var præcist denne krigfraktion, som Trump blev valgt til at stoppe.

Indtil den 20. januar er Trump stadig præsident. Han burde f.eks. benåde Julian Assange og Edward Snowden, og frikende Lyndon LaRouche. Han burde udnævne en særlig anklager:

“Var der en kriminel sammensværgelse for at underminere den demokratiske proces?”

Trump bør også afklassificere den information, der afslører efterretningstjenesterne ugerninger.

Kampen er ikke mod den “dybe stat”, men mod det britiske Imperiums kontrol over USA.

Angående COVID-19 huserer en del konspirationsteorier, men det egentlige spørgsmål er: Hvorfor gjorde vi ikke som Kina? De havde kun problemer det første kvartal og er nu tilbage med de samme vækstrater som før pandemien begyndte.

Kina har lige fuldført en succesrig Chang'e 5 rum mission til Månen, hvor en sonde samlede månestev. De har en langsigtet plan om at udvinde Helium-3 til fusionskraftreaktorer og de er også meget engageret i et forskningsprogram til udvikling af fusionsenergi.

Hvad der er sket i Kina kan sammenlignes med 18.- og 19.-tallets USA, under Lincoln og Franklin DRoosevelt.

Hele verden er kaotisk, men på en sådan måde, at potentialet for en bedre fremtid viser sig.

Glem, i denne sammenhæng, ikke at se den seneste konference fra Schiller Instituttet fra weekenden.

Opbygning af en massebevægelse for at imødegå systemets sammenbrud. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 16. december 2020

Helga Zepp LaRouche understregede i sin tale ved det fjerde panel af Schiller Instituttets nylige internationale videokonference betydningen af det spørgsmål, som Jacques Cheminade, tidligere præsidentkandidat i Frankrig, stillede i sin konferencetale. Cheminade spurgte: "Hvorfor er der ingen massebevægelse til at imødegå den nuværende globale krise?"

I sin gennemgang af udviklingen i den sidste uge – fra den igangværende kamp for at omstøde valgsvindel i USA, optrapningen af anti-Rusland, anti-Kina-aktioner fra det samme netværk bag den falske Russiagate, og aggressive tiltag for at pålægge den "globale nulstilling" (global reset), Zepp-LaRouche kom tilbage til vigtigheden af at skabe en kulturel renæssance for at løse det igangværende systemiske sammenbrud. Det er afgørende, at vi tager rådet fra hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, om at "Tænke som Beethoven", så vi kan stige op til det niveau af tænkning, som er nødvendigt for at overvinde hvad der ellers bliver en krise, som truer

menneskehedens overlevelse. Hun opfordrede folk til at fejre Beethovens 250-års fødselsdag (den 16. december) ved at lytte til hans musik, se Schiller Instituttets videokonference og derefter slutte sig til Schiller Institutet for at bevæge menneskeheden ind i et nyt paradigme.

Live streaming 24-timers Beethoven 250 års fødselsdag fest! 16.-17. december

Videoarkivet bliver klart om 2 dage. Klik her på FFRCC's hjemmeside.

Vi inviterer dig til at nyde en 24-timers international fejring af Ludwig van Beethoven, fra den 16.-17. december 2020, datoen for hans 250 års fødselsdag. Fejringen blev præsenteret af Schiller Instituttets Venner, The Foundation for the Revival of Classical Culture (Fond for genoplivning af klassisk kultur). Deltag! De delte hilsner fra hele verden; videohyldest af forskellige typer; og for det meste hans herlige musik, der fejrer hans sind, kunstneriske vision og mission. Det var levende arrangeret med særlige gæster, kommentarer og sjældne optagelser af Beethovens værker.

"Jeg vil tage skæbnen i kraven; den vil aldrig bøje mig helt efter dens vilje."

– Ludwig van Beethoven

Verdens øjne er rettet mod den amerikanske højesteret – og Schiller Instituttets konference i weekenden

10. december (EIRNS) – Den retssag, som staten Texas har indbragt for USA's højesteret, fremstår som den afgørende juridiske slagmark for valgsvindlen i 2020, og alle dens konsekvenser for USA og verden. Begge sider bærer ved til bålet: i alt 18 stater har indgivet såkaldt 'amici' til støtte for Texas, og i dag indgav seks af disse stater også en anmodning om at gribe ind, hvilket indikerer yderligere stærk støtte til initiativet fra Texas. Ligeledes underskrev 106 republikanske kongresmedlemmer i dag en opfordring til at indbringe en strøm af 'amicus curiae' ('venner af domstolen') til støtte for Texas. På den anden side indgav 22 andre stater samt District of Columbia i dag en kort opbakning til de fire stater, der nævnes i Texas-sagen.

Ud over selve de juridiske argumenter i Texas-sagen, der både har substans og kendsgerninger, påpegede præsident Donald Trumps egen 'amicus-brief', der blev indgivet i går, det politiske spørgsmål om liv og død: "Vores land er dybt opdelt på en måde, som uden tvivl ikke er set siden valget i 1860. Der er et højt niveau af mistillid mellem de modstridende parter", hvilket påkalder sig højesterets indgriben.

YouTube har allerede taget forebyggende skridt for at forsøge at overtrumfe Højesterets forfatningsmæssige beføjelser ved at meddele, at det nu vil slette alt indhold, der vover at hævde, at "udbredt bedrageri eller fejl ændrede resultatet af det amerikanske præsidentvalg i 2020". Hvorfor? Fordi "tilstrækkeligt mange stater har godkendt deres valgresultater til at afgøre hvem der er valgt præsident," som virksomheden

arrogant udtaler.

Og hvad med højesteret?

Ligeledes opfordrer 'Lawyers Defending American Democracy' (LDAD), der udsendte et åbent brev med underskrifterne fra 1.500 nuværende og tidligere advokater, dommere, lokale og statslige formænd for amerikanske advokatforeninger, amerikanske advokater og advokatprofessorer, til at Trumps advokater sanktioneres og indstilles til disciplinærsager, for at vove at påstå at der var valgsvindel – et åbenlyst forsøg på at terrorisere advokater og true enhver dommer, herunder højesteret, der måtte træffe afgørelser på baggrund af sagens kendsgerninger.

Og hvad med behørig proces?

Dette stadig mere skingrende, jakobinske miljø forstærkes af de uhyrlige anti-kinesiske udfald fra udenrigsminister Mike Pompeo, der beskæftiger sig med det der kun kan beskrives som 'gule-fare-McCarthyisme'. Enhver der foreslår at samarbejde med Kina, også indenfor den akademiske verden, fordømmes som "ikke-amerikansk".

Væsentlige dele af Trumps støttebase er blevet suget ind i denne selvmorderiske anti-Kina-holdning, på trods af at de selvsamme fjender, der er ude på at stjæle det amerikanske præsidentskab, også står bag bestræbelserne på at vælte Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin. Faktisk viser EIR's pamflet, 'End the McCarthyite Witch Hunt Against China and President Trump,' sig at være helt korrekt.

Dette er et perfekt eksempel på den slags spørgsmål, der kun kan løses ved at ty til Nicholas Cusanus' metode med 'modsatningernes sammenfald' – ved at tænke som Beethoven og LaRouche – hvilket vil være det centrale tema for Schiller Instituttets konference i weekenden. Som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har udtalt: Under betingelser med en systemisk sammenbrudskrise som i dag, kan ingen enkeltstående krise

løses, medmindre man løser alle kriser.

Supreme Court Rejects Texas Case Vs Four Swing States

Dec. 11 (EIRNS)—In a short order released by the Supreme Court this afternoon, the Texas case challenging the results in four states, with Amicus briefs from 17 other states, from President Donald Trump, and a number of members of Congress, was rejected. “Texas has not demonstrated a judicially cognizable interest in the manner in which another state conducts its elections,” the court said, dismissing all other related claims as moot.

Verdens Fødevarerprogram chef Beasley: Ja, sammen kan vi undgå hungersnød, destabilisering og masse migration. Stop krigerne

To korte videoer, som Helga Zepp-LaRouche retwittede.

2 minutter lang uddrag af et NRK interview den 10. december 2020:

Yes. Together we can avert famine, destabilization and mass migration.

And it starts with food. #NobelPeacePrize #FeedingPeace @NRKno pic.twitter.com/nyo6cAIyH0

– Cindy McCain (@WFPChief) December 10, 2020

1 minutter lang Beasley video:

Join our Web Conf this Weekend: Stop the #EndlessWars and Rebuild!<https://t.co/T8ZvjwCww9> <https://t.co/3vn1QwbTcI>

– Helga Zepp-LaRouche (@ZeppLaRouche) December 10, 2020

**I en verden rystet af kriser,
deltag i vores internationale
videokonference for at
diskutere løsninger!
Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 9. december
2020**

I en forsmag på, hvad der vil være i fokus på Schiller Instituttets konference denne weekend, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag under sin ugentlige dialog, at et underliggende tema vil være at tage fat på den “forkerte

metodiske tankegang”, som kendetegner de fleste politiske diskussioner i den vestlige verden. Man kan ikke løse problemer ved at anvende den samme fejlagtige metode, som var årsagen til disse problemer. Derfor er det så vigtigt at studere de bedste tænkere fra fortiden, der iværksatte kulturelle renæssancer og videnskabelige revolutioner – såsom Nicolaus Cusanus, Leibniz og Lyndon LaRouche – for at finde løsninger på de farlige kriser, der truer med at ødelægge civilisationen i dag.

Helga Zepp-LaRouche præsenterede de vigtigste emner, som vil blive diskuteret i løbet af de fire konferencepaneler.

Du kan tilmelde dig konferencen her for at modtage linkene og opdateringer.

Du kan også bare se YouTube-videoerne her.

Afskrift på engelsk:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger. Welcome to our weekly webcast and dialogue with Helga Zepp-LaRouche. It's Dec. 9, 2020.

As most of you already know, there's tremendous chaos in the world: The U.S. election has not yet been decided. There are legal cases; there are ongoing investigations. And worldwide, there's a significant amount of chaos, with threats of war, efforts to try to contain China coming from NATO and certain crazed circles of warmongers in the United States. In the midst of this, the Schiller Institute is going to be holding a conference to present some solutions to the world, to address the cause of these crises and some solutions. The conference is titled, "The World after the U.S. Election: Creating a World Based on Reason." Helga, why don't you give us a little sense of what this conference is about, and why people should go to <https://schillerinstitute.com> and sign up to

participate. It's an online conference, this Saturday and Sunday. So, Helga, go ahead.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, the other title, or the concept of the conference is a notion coming from Nikolaus of Cusa. Many people don't know who he is, but he is actually the most important thinker in Europe in the 15th century, and he is generally regarded to be the father of modern science and also the father of the modern nation-state, and this will be discussed at the conference. But he has developed a method of thinking called "the coincidence of opposites," and that is the approach we want to take to all four panels, because I think, while you can discuss many of the problems of the world, ranging from the COVID crisis, the hunger crisis, all of these strategic crises, the main problem is that most people look at these things with a wrong method of thinking, in a nominalist way, in a positivist way, on the level of sense-certainty, what their feelings are. But, to find a solution to these problems requires a different method of thinking, namely, the coincidence of opposites, that the human mind's reason is able to create a solution on a higher level than the level on which the problems developed. This was also Albert Einstein's view, who basically famously said, you can never find a solution to a problem on the same level where it developed.

And the whole idea is that we have to find a way of establishing a level of reason so that all the many problems which the world is faced with right now can actually be addressed and solved.

Now, after having made that short preface, the first panel of this conference will be the strategic implication of the U.S. election and everything which is happening around it. If you go by the Western mainstream media, and it does not really make a difference between the U.S. media and the European media, you would think this election is settled, that Trump is just making a lot of trouble by not accepting a foregone

conclusion that Biden won. But we know that the situation is very much different: I mean, first of all, despite the fact that many of the court cases and suits were rejected, there is a new one, which I think is quite significant, and that is that the state of Texas is suing the states of Michigan, Wisconsin, Georgia, and Pennsylvania – some of the swing states – that there were so many irregularities that they are demanding that these elections be repeated.

Now, we don't know yet what the Supreme Court will do, but the reality is, and since we have been following this situation not in a passive way, but in a very active way: We had on Nov. 28 an International Investigative Commission for Truth in Elections

(<https://schillerinstitute.com/blog/2020/11/28/international-investigative-commission-on-truth-in-elections/>); they formed an opinion, and they came to the conclusion that there were so many irregularities, there were thousands of people who made affidavits that they saw unbelievable amounts of manipulations; there is a famous video where you actually see where basically ballot stuffing is going on; then there are all these allegations that the voting machines were rigged and many states bought these machines so that the upcoming election *could* be rigged. All of these things are out there, and since everybody knows that if there is not a fair election possible in the United States, you can really kiss democracy good-bye in the rest of the world, because if the most powerful country in the world can have such an incredible situation, what about all the small states around the world?

This will be the issue in the first panel, and many other issues will go into it. We will discuss the urgent need, there are these appeals to President Trump that he must use the time he still has – no matter what comes out of the election – to pardon Assange, whose life is in great danger. He's sitting in jail in Belmarsh, in Great Britain, where there is a COVID outbreak, so he is already weakened, and he must be

immediately brought to the United States, but with guarantees for his life by the President himself. Also Snowden should be pardoned. And they have a lot to say about the background to Russiagate, the background of this coup; this will all be discussed, and, naturally also, the role of the prosecution against my late husband, Lyndon LaRouche, because he was gone after, by the same apparatus as what we see now in motion against President Trump, he said if this is not stopped, nobody is safe. And he was a presidential candidate, and they threw against him the entire apparatus of the military-industrial complex, or what people call the "deep state": this is really the Anglo-American intelligence community which is acting right now against Trump.

So that is still a question which must be resolved and it's simply a question of justice. And I think there will be a lot of discussion in this first panel, which really bears on the future of the entire world, because the outcome of that will be decisively a question of war and peace.

SCHLANGER: A very important aspect of that the very technologies, the cyber-technologies which are being investigated as possibly involved in rigging the election, are controlled by the same networks that ran Russiagate! That operated against President Trump in his effort to change from the post-Cold War order of the neocons and neoliberals, into a different kind of relationship with Russia and China. And so, in a sense, the first panel will then be followed directly by a second panel which will take up the question of the implications of the vote fraud: Why was this done against Trump? Who was doing it? And what kind of world order are they trying to create, and how it is that we can create a new strategic architecture to escape the danger of World War III. I think this is a crucial aspect of the first panel and the second panel representing a kind of unity, don't you, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Yes, because the second panel will discuss the strategic crisis which everybody should know is really severe.

And while Trump clearly has made some things which have been very upsetting, like his blaming of China for the coronavirus, which is not supported by scientific facts at all, nevertheless – and I know the Chinese by now are quite infuriated about all the accusations against them, so it may look like relations between the United States and China have soured quite a bit; but, if you know the actual apparatus which would be coming into the White House with Biden, these are all people, or many people who have already been in the Obama Administration and have a profile of the endless wars, the interventionist wars, the confrontation with Russia and China. So, while the Trump situation may not look so good as it looked at the beginning of his administration in respect to China, I still think the possibility that they would resolve this is much better with Trump.

And everybody who is not ideologically completely prejudiced, should really understand that the world is in such a terrible crisis – you have hunger, you have epidemic, you have a blowout of the financial system pending – that to solve all of these problems does require that the two largest economies of the world work together: The United States and China. And right now, you have the entire move by NATO into the Indo-Pacific, trying to encircle China, encircle Russia. So there's the modernization of nuclear weapons going on. And all of that means that we are really in a very dangerous situation which could go out of control at any moment.

Then, the whole motion by the central banks to eliminate the last remnants of sovereignty from governments by going for the so-called "Great Reset," meaning they want to create a "post-corona crisis world" by digitalizing all the currencies, by computerizing all payments, which basically would mean they will really do what the bankers in Jackson Hole were discussing in 2019, more than a year ago, that they want to shift the power of control entirely to the central banks, even more than it has been up to now.

Now, we have solutions against that which were defined by my late husband, Lyndon LaRouche: We have to have a totally new credit system, and we need to go back to a Glass-Steagall separation of the banks; we need a New Bretton Woods, as it was intended by Franklin D. Roosevelt, and we need to have a new security architecture. So that will be all discussed by very important experts from different countries in the second panel. So in a certain sense, while the first panel discusses why is this election brawl in the United States so fierce; the second panel will give you the strategic background of why all of this is happening.

SCHLANGER: I'm speaking with Helga Zepp-LaRouche, the founder of the Schiller Institute, about a conference the Schiller Institute is sponsoring this weekend, the 12th and 13th of December. It's online, you can register for it. It's up on the screen right now, (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20201121), or go to <https://schillerinstitute.com> to do so. And as Helga is emphasizing, this conference will be offering solutions, not just throwing up our hands, saying "everything's chaotic."

Now, the third panel is I think one of the more important for that, because, we're seeing a continuation of problems that predate the coronavirus in terms of the collapse of healthcare systems, not just in the developing sector, but in the advanced sector; and also the spread of hunger in what used to be the colonial area of the world, so that the World Food Program director is warning of 30 million or maybe 70 million people dying of hunger if steps are not taken right now.

But Helga, there seem to be people of good will and good conscience who are stepping forward to address this, and some of them will be addressing the conference.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, this is a very important initiative, called the "Committee of the Coincidence of Opposites." This

was à proposal I launched already in June. The idea is that in order to find a solution to the problems you mentioned, you have to bring the different social groups together, like the farmers: It is an outrage that U.S. farmers have top harvests, but they cannot deliver it to the places where the food is needed! The farmers go bankrupt because the cartels prevent them from getting the kind of price they need, and that has to be remedied.

So there is right now a world famine! The head of the World Food Program, David Beasley has just corrected his previous prognosis that there would be the danger of 30 million people dying. He said, if there is not a dramatic change, the danger is that in 2021, there will be *270 million people* starving to death. And that is going on already in places like Yemen, Sudan, Northeast Nigeria, and many other places, people are already in immediate danger of starving by the millions! That is not an exaggeration. Naturally, you won't hear that from the mass media, because they're busy putting out lies about Trump and the U.S. election, but this is the worst humanitarian crisis since the end of World War II.

And we want to bring together medical associations, doctors, nurses, medical research facilities, partnerships with Africa; transport medical supplies, but also food. Now, Phillip Tsokolibane, who is a member of the Schiller Institute from South Africa has issued an urgent appeal to President Trump that he must commit the U.S. military to help. Because the logistical problem is so big, there are many countries where you don't even have dirt roads to the villages, but people are starving and you have to bring all of this aid to the most remote areas of the world.

That will be discussed, and as you say, there are some people who have come forward who want to be part of the solution to that, and we want to create an environment which makes it clear this has to be done, because this is a test of the morality of mankind: Can we act when it would be possible, and

actually quite easy to do? So that will be a very, very important panel, right there.

SCHLANGER: And the fourth panel will take up what you raised at the very beginning of our discussion, the method of thinking which enables people to be manipulated. The fact that you have, besides the mass media, the social media, the education system, the role of the military-industrial complex, people have a hard time staying focussed on much of anything. And this is an opportunity to bring up the whole question of culture: This is the Year of Beethoven, the 250th anniversary of his birth, and the theme of "Think Like Beethoven," is something that Lyndon LaRouche introduced years ago, about how you can elevate the quality of thinking so that you can take in *all* of these subjects and look for solutions from the standpoint that the universe is coherent, and it's man's reason which can guide us.

What do you think will be most important from this fourth panel?

ZEPP-LAROUCHE: Lyndon LaRouche has always said that a society must learn to think like the great composers or the great poets, classical artistic composition. And that is, I think very important, because culture is not some luxury thing that you do, when you have a lot of leisure time, but it's a way of life, it's a way how to identify of your own life, and how you look at humanity. The celebration of Beethoven gives a perfect opportunity to really develop this idea of classical composition, of organizing your thoughts like a composer: You have an idea, you develop it, you exhaust it, and you arrive on a higher level, and you conclude it.

This is very different from modern-day talk shows, where one word gives the other, and people have an endless stream of opinions. This is more the Socratic method of finding the truth by exhausting an argument. And naturally, beauty is very important: In this world which is so full of ugliness and

distress and violence, all these things which we know in our environment, we have to go back to the most elevated periods of the past, the Greek classic, the Italian renaissance, the German classical period, and other great periods of human history, and find in each society the most advanced ideas and then have those communicate with each other in order to create a new renaissance.

I think this is eminently possible, and it's very important that, especially the young people are involved in discussing this. Because if the youth are elevated, the future of humanity is beautiful; if the youth are bogged down in suicides and dope addiction, and violent videogames, and all of these things, nothing positive can come out of it, so we will try to have young people also discuss the merits of Shakespeare, of music, especially Beethoven, naturally, but also Schiller and other great ideas.

So I think the last panel is very important, because it will give you the kind of moral outlook which only can come from truth, beauty, and the good. And that was always the basis for great periods in history, because you have to know what at least the unity is of the good, the beautiful, and the truthful because that is the key to all other areas.

SCHLANGER: And of course, being able to break out of the group-think that's imposed by the media and social media is key to freeing yourself so you can be creative, and that's the basis for happiness.

So that's this weekend, and it's extremely timely, because it'll be taking place on Saturday and Sunday, just before Monday, when the Electoral College is supposed to meet. And of course, that's not definitive now, what's going to come out of that. But for us to have clear-headed, creative capabilities unleashed by this conference will help us deal with whatever comes up, starting on Dec. 14th.

So, Helga, just again, appealing to all of our viewers to sign up, and organize others to join the conference, to be able to participate. Helga will be there in most of the panels; I will be participating. But it's important that you realize this is an opportunity for you to prepare yourself to function as a true citizen, both a patriot of your country and as Schiller talked about, a citizen of the world.

Helga, anything else you want to add?

ZEPP-LAROUCHE: No. I hope to hear from you on the weekend.

SCHLANGER: OK! We'll see you this weekend, and then we'll be back again next week, with our regular, weekly dialogue.

Hvilke karakteregenskaber kræves der for at være en stor præsident

5. december (EIRNS) – I betragtning af den intense kamp, der finder sted om spørgsmålet om hvem der bliver den næste præsident for USA, vil det være nyttigt at høre Lyndon LaRouches ord om spørgsmålet om de karakteregenskaber, der kræves for at være en stor præsident. LaRouche var selv præsidentkandidat i 1980 (såvel som syv andre gange). Under det demokratiske primærvalg i New Hampshire i 1980 mødtes LaRouche med den republikanske kandidat Ronald Reagan, og introducerede Reagan til ideen om at afslutte den britiske atomare afskrækkelsespolitik for "gensidig garanteret ødelæggelse" ved, gennem udvikling af partikelstråle- eller laserstrålevåben, at "gøre atomvåben forældede", som Reagan udtrykte det den 23. marts 1983, da han bekendtgjorde sin

vedtagelse af LaRouches forslag og kaldte det Strategic Defense Initiative.

Under denne kampagne blev LaRouche af en interviewer spurgt om, hvem han mente havde været den største præsident. Som svar identificerede han Abraham Lincoln og også Frankrigs Charles de Gaulle, som følger (let redigeret afskrift):

Lyndon LaRouche: "Charles de Gaulle er sandsynligvis den mest bemærkelsesværdige leder med denne [kvalitet], selvom han fejlagtigt ikke blev værdsat i sit eget land – en stor propaganda mod ham. I midten af 1950'erne, da Frankrig var i en alvorlig krise, trådte de Gaulle frem og sagde, at han måtte blive præsident for Frankrig. Han var ikke valgt til nogen stilling på det tidspunkt; han kom helt udefra. Han sagde, her er en krise, jeg må træde til og føre Frankrig ud af denne krise. Det lykkedes ham; og således blev Den femte Republik konstitueret. Og selvom landet stadig har mange mangler i dag, blev Frankrig bragt ud af denne uhyggelige tilstand, hvor det havde tumlet rundt i årtier, og begyndte at udvikle sig omkring atomkraft, omkring dets rumfart og et par andre ting. Det begyndte at udvikle sig.

"De Gaulle havde en opfattelse af Frankrig, som svarer til min opfattelse af USA. En nations funktion er at lede, at give nationen et moralsk formål i verden. Sidenhen deltager nationens befolkning – igennem nationen – i udformningen af menneskehedens fremtid, hvilket er det, som vores forfatning foreskriver os. Det er livet, friheden og forfølgelsen af lykke for os selv, men vigtigere, for vores eftertid; den verden som vi skaber. De Gaulle havde samme [opfattelse], han forstod det, og var derfor, efter min mening, en af de største ledere i det indeværende århundrede.

"En leders funktion er ikke kun at vedtage love. Det er undertiden nødvendigt med love, men vi har en overdreven afhængighed af love, og det er et symptom på en svag leder at udstede mange love. Den måde man får tingene gjort på,

indenfor hvad som helst, især regeringsførelse, er præsidentens funktion, at definere nationale mål og at appellere til den nationale konsensus om disse mål. Derefter finder man en kombination af offentligt og privat initiativ, men især privat initiativ, for netop at få tingene gjort. Og sådan fungerer det. Og det er, hvad der mangler. Præsidentens funktion er at være instrumentet for folkets selvstyre; at yde den form for lederskab som de søger, ved at vælge nationale mål som det overvældende flertal af befolkningen vil stille sig bag, hvilket private initiativer i vid udstrækning vil få gjort, med regeringens opbakning til den handling af privat foretagsomhed ...

"Jeg mener, man bliver nødt til at give fremragende point til Abraham Lincoln. Han var utvivlsomt den største skikkelse – han undervurderes som en slags enfoldig fyr. Han havde ydmyghed, og jeg synes, det er nødvendigt for en leder. En leder er virkelig et instrument for et højere formål, han er ikke en diktator, der har fået absolut autoritet. Han er tjeneren for et højere formål, ligesom en præst eller en pave, samme sag. Og derfor må lederen på sin vis repræsentere den kompetencemæssige ledelse, men han skal have den ydmyghed, der afspejler det faktum, at han er et instrument for et højere formål. Han må udstråle det at tro på dette og leve ud fra dette synspunkt. Lincoln havde netop den kvalitet. Han frelste vores nation, han bevarede det fundament, som grundlæggerne havde forsøgt at give os. Indbegrebet i vores nation er de organiske impulser, som vi kalder Det amerikanske System, den amerikanske måde at gøre tingene på, hvor, til trods for mange fordrejninger pålagt fra oven, alle folk, indtil for nylig, har haft en særlig kvalitet, som vi kalder den amerikanske metode, den amerikanske måde at anskue tingene på. Hvilken, på trods af alle ufuldkommenheder, er den bedste i verden for så vidt som befolkningen angår. Og Lincoln var præsidenten, der sikrede og gav os dette perspektiv. Jeg tror, at disse er eksempler på rigtige ledere".

Næste weekend, den 12. og 13. december, afholder Schiller Instituttet en international onlinekonference med temaet "Verden efter det amerikanske valg: Skabelsen af en verden baseret på fornuft". Spørgsmålet om den påkrævede kvalitet af lederskab vil denne gang, i den største civilisationskrise siden mindst Anden Verdenskrig, være et stort diskussionsemne. Tilmeld dig for at deltage i denne onlinekonference. Der vil være fire paneler i løbet af de to dage, hvoraf den første vil være en rapport fra en international kommission om sandhed i forbindelse med valg. Den overordnede idé for konferencen kaldes 'Motsætningernes Sammenfald'. Ideen er at give folk de intellektuelle værktøjer til at finde ud af, hvordan det amerikanske præsidentskabs principielle magt kan anvendes på vegne af hele verden og især USA.

Billede: Charles De Gaulle, af Ludwig Wegmann. Licens: CC BY-SA 3.0 DE

Det internationale samfund efter COVID-19: En ny æra åbner i menneskets historie, af Helga Zepp-LaRouche

Billede: Kinas fusionskraft reaktor Tokamak HL-2M

Dec. 6 (EIRNS)–Her følger en engelsk oversættelse af Helga Zepp-LaRouches leder i den tyske avis *Neue Solidarität*, den 10. december 2020. (<https://www.solidaritaet.com/neuesol/2020/50/hzl.htm>)

The question that should preoccupy every thinking person, is

how the international community can draw the lessons from the experience of Covid-19, and how we can ensure that we will never again be so unprepared for any new pandemic that could break out at any time. What we need to change, in order to overcome the underdevelopment and poverty that now threaten hundreds of millions of people with hunger and pandemics, should be an existential question for everyone.

A number of reasonable people, emphatically including economists, agree that many Asian countries were better able to contain the pandemic than the West, and acknowledge that China in particular managed to achieve a growth rate of 4.9% in the third quarter of 2020, while there was a decline of about 2% in the U.S. and 4% in European countries. The locomotive of the world economy clearly lies in Asia, especially since 15 Asian countries, representing roughly one-third of the world population and of global economic output, achieved a considerable breakthrough on Nov. 15 with the signing, after 8 years of negotiations, of the Regional Comprehensive Economic Partnership. The RCEP is a success for China in particular, insofar as U.S. Secretary of State Pompeo failed to persuade Asian countries to end cooperation with China.

Italian economist Michele Geraci, a former under-secretary in the Economics Ministry, immediately recognized and explained the economic advantages for European companies of investing, for example, in one partner country to the RCEP, and then being able to export at 0% duties to the 14 other RCEP signers in triangular trade. In that way, European companies can participate in the largest growth zone of the world. That applies emphatically, of course, to German companies, that depend on expanding markets. But that awareness has not yet sunk in, in Germany.

If someone talks hair-raising nonsense in a back room, that's his business. But if someone does it in the pages of a daily newspaper, which influences the opinion of at least part of

the population, it calls for a public commentary. The ideologically-driven ideas that Professor Thomas Straubhaar of Hamburg University spouts in *Die Welt* under the headline "China's New World Order Endangers Germany's Economic Model" clearly belong to the second category. This article could be used in any lecture as a demonstration of the inability of the reductionist method to arrive at the correct insight. He writes: "One by one, the individual pieces of Chinese policy come together in a coherent mosaic. The contours of a new world (economic) order are visible, one that is dictated and dominated by Beijing. What is becoming apparent should set off alarm bells in Germany." <https://www.welt.de/wirtschaft/article221738982/Handelspolitik-Chinas-neue-Weltordnung-gefaehrdet-Deutschlands-Geschaeftsmodell.html>

What the Professor, whom we shall henceforth appropriately call Mr. Sträubhaar (i.e., "Hair-Raiser" – instead of Straubhaar), thinks he can deduce from the individual pieces, from the mosaic, is totally ahistorical and two-dimensional, located in a certain sense in Euclidean space. Therefore, the mosaic pieces are quickly transformed into "dominoes" in his article, such as Hong Kong, which he claims threatens to be the first to fall into Beijing's hands. The historical background that Hong Kong was the spoils given to the British Empire as a result of the Opium Wars, and that forces of that Empire today, such as the Henry Jackson Society in London or the National Endowment for Democracy, have been quite blatantly involved in long-standing attempts to launch a color revolution in Hong Kong, such "contours" are not part of his "coherent mosaic." But perhaps the Professor would get the point in terms of Taiwan, if Mrs. Merkel were not overjoyed to find out that Russia was, let's say, delivering weapons to Bavaria, in order to equip the Alpen mountain troops for an armed conflict with the German Army?

"With its 'Belt and Road Initiative,' Beijing intends to

create nothing less than a Eurasian economic space from the Yellow Sea on the east coast of China to the cliffs of the Atlantic Ocean in Europe, which also radiates out to Africa.” There you have it: the ultimate crime! China dares to do what Leibniz had proposed back in the 17th century, namely, that the two civilizations on the far ends of Eurasia, Europe and China, develop the region that lies between them! An economic space, which encompasses all of Eurasia, and even “radiates” to Africa would, he writes, “hit the core of the German economic model and destroy it.” But not if the German economic model consists of promoting growing markets and ever-richer customers! But if it only consists of protecting the transactions of the Wirecard company over the years, then, investments in infrastructure projects are indeed a huge danger, because they tie up for so long so much attractive liquidity, which could otherwise be put to splendid use in speculation!

The fact is that China, with its infrastructure investments in Africa and other parts of the developing sector, is not only pursuing its own interests, but also giving these countries for the first time the chance to shake off the legacy of the colonial era. Instead of actually lifting Africa out of poverty through investments, the European Union would evidently rather use Frontex (border guards) to carry out so-called “pushback operations,” to repel the refugees attempting to cross the Mediterranean into Europe, for which staff members are now on trial.

The German business model is not threatened by China’s focus on innovation, but by the EU’s self-destructive ideology of the Green Deal, which forces high-tech industrial sectors, that require high energy flux densities in order to produce, to convert to costly alternatives. China is investing in nuclear energy, particularly in fusion energy, and has just completed the installation of the HL-2M Tokamak fusion reactor in Chengdu, and can now begin with the testing of all systems

and components. But Germany is squandering its research capabilities on whatever is “green,” and therefore lowers productivity.

Finally, Professor Sträubhaar writes: “If the Chinese mosaic is decoded [he obviously can’t escape his reductionist way of thinking], what is exposed is the definitive end of an American world economic order, that remained valid for over 70 years, and provided Europe, and especially Germany, with an economic success never thought possible.” The idea that the rise of China automatically means the decline of America could only occur to someone who sees the world as a zero-sum game. So he is left with the only desperate alternative of having to choose one or the other side, and thus either treat China as an arch-enemy or lose the U.S. military protective shield.

However, there is a much more optimistic perspective than that of geopolitical confrontation, which inevitably leads to the Thucydides trap, and thus, in the age of thermonuclear weapons, to the destruction of mankind. The fact that the neo-liberal model has left the health system of the West so unprepared for the pandemic, while China and other Asian countries handled it much better, could lead us to the conclusion that we have something to learn from China and Asia. After all, China has just achieved its goal of overcoming extreme poverty in the entire country by 2020.

We, in Germany and in the other European nations, could do away with the “green” dictatorship of the EU bureaucracy, apply once again the original German business model, that was based on scientific and technological progress, and accept China’s offer to cooperate with the New Silk Road initiative in the industrialization of Africa, South-West Asia and the Balkans. That would create the preconditions for hundreds of millions of potential refugees to contribute to building their own countries rather than risking their lives by fleeing. It would also create growing markets of several billion people with increasing purchasing power, which would in turn offer

long-term prospects for the German economy.

Although Europeans have a distorted view of the situation because of the lock-step reporting by mainstream media, it is not to be ruled out that a genuine citizens movement will prevail in the United States and defend the Constitution and the U.S. Republic against the machinations of the military-industrial complex. In that case, the current anti-Chinese hate campaign would be replaced by the realization that cooperation among the world's two largest economies is not only in the interest of the United States and China, but is also necessary to avert the "worst humanitarian crisis since the founding of the United Nations" and the acute starvation facing 270 million people, as the head of the World Food Program David Beasley has warned. It is only by working together that we will be able to overcome the existential problems of mankind, such as hunger, poverty, pandemics, energy and raw materials security, earthquake warning systems and anti-asteroid defense, just to name a few. And that is in the interest of our entire species.

We as a species are distinct from all other living beings in that our entire existence proves that we have always been able to discover creative solutions to seemingly hopeless conflicts, because we are able to think on the level of reason. This also means that our species can be trusted to establish a future order of economic, political and cultural coexistence that allows us to focus on the common aims of mankind rather than wasting resources on wars and other Aristotelian forms of trench warfare.

Billede: Tokamak_HL 2M Mlcumi, CC BY SA 4.0.jpg Wikipedia Commons.

Beethoven 250 år og menneskehedens æstetiske opdragelse

Afskrift af en tale Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, holdt ved Schiller Instituttet i Danmarks videokonference: Verden efter valget i USA, den 8. december 2020

Se hele konferencen her.

Vi har en civilisationskrise: en konfrontationspolitik, som kan føre til krig med Rusland og Kina, en COVID-19-pandemi, økonomiske og finansielle kriser og en voksende sultkatastofe i Afrika.

Vil vi etablere en ny retfærdig økonomisk verdensorden eller vil det ende i kaos og krig?

Det er en kamp mellem helt forskellige menneskesyn.

LaRouche understregede altid: hvad er forskellen mellem mennesker og dyr?

Er vi dyriske?

Eller har vi en iboende kreativ erkendelsesevne, som gør os i stand til at opdage nye principper – noget nyt, som ingen andre har tænkt på.

I videnskab opdager vi nye naturvidenskabelige principper.

I kunst opdager vi nyt om vores egne kreative evner, som kan deles med andre, som i et orkester eller kor eller med tilhørerne.

Skønhed, som Schiller sagde, forædle vores følelser og vores intellekt –

ikke kun rå følelser som dominerer os uden intellekt, ikke kun intellekt uden medfølelse og næstekærlighed.

Men gennem at lege, speciel gennem kunst, at spille, kan de to

går op i en højere enhed, som vi kalder en æstetisk tilstand, når vi er omfavnet af skønhed.

Det var Schillers løsning efter den franske revolution, som ikke endte som den amerikanske, men i et blodbad.

Platon skrev, at den vigtigste uddannelse for sjælen var musik – at fylde sjælen med skønhed og gøre den skøn. Mennesket ville så lovprise skønhed, modtage den med glæde i sin sjæl, og blive til en skøn sjæl.

Den 16. december fejrer vi Beethoven 250-års fødselsdag. Vi fejrer ham, som en af de mest kreative sjæle i historien, men vi fejrer også menneskehedens erkendelsesmæssige evner.

Studér Beethoven for bedre at forstå, hvad vi mennesker er. Beethoven, selv da han ikke var i stand til at høre sin egne musik, hørte den alligevel i sit sind, og udfordrede sig selv til at lave det ene gennembrud efter det anden.

Der var ingen stilstand eller entropi, men hvad LaRouche kalder ikke-entropi.

At viljemæssigt blive mere og mere bevist om, at kende sine egne erkendelsesmæssige evner, og presse dem til det yderste for at kunne stige op til det næste niveau, og som han skrev, at nærme sig Guds egen skaberkraft.

Og han havde et formål: at opløfte den trængende menneskehed. Han var bevidst om musikkens rolle med at forædle menneskene.

Gennem at spille, synge eller lytte, kan Beethovens kreativitet deles med andre – noderne på papiret, er ikke kun toner, men nøglen til Beethovens kreative sind.

Og dermed kan andre mennesker bekræfte et positivt menneskesyn, som også havde en politisk dimension for Beethoven – stræben efter frihed. Som Schiller sagde, vejen til frihed går gennem skønhed.

For at fejre Beethoven så lyt til eller syng og spil hans værker. Genoplev hans åndelige gennembrud, bekræft den menneskelig kreativitet, skab et samfund, hvor vi kan genopdage den tabte kunst at skabe skøn musik, måske endnu mere kreativ end Beethoven, og udvikle vores erkendelsesmæssige evner, for hele menneskehedens skyld.

Så blev der spillet den første del af 2. sats af Beethovens 7. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler, som eksempel.

Ud fra en enkel begyndelse tilføjes flere og flere stemmer for at skabe noget stort og opløftende.

Se også Deadlines indslag om Beethoven 250 år den 7. december 2020 14,

Klik her og så 14:46 minutter inde i programmet

Schiller Instituttets Undersøgelseskommission afslører svindel i det amerikanske valg

Ved en høring den 28. november sponsoreret af Schiller Instituttet (SI) blev der fremlagt beviser for omfattende uregelmæssigheder begået til fordel for Joe Bidens kandidatur ved det amerikanske præsidentvalg i 2020, efterfulgt af en opfordring til handling fra borgernes side for at beskytte afstemningens integritet. For et panel af jurister fra USA, Mexico, Den dominikanske Republik og Argentina, blev der fremlagt beviser og vidnesbyrd af fremtrædende NSA-

whistleblower og teknisk ekspert William Binney, LaRouche-medarbejder Harley Schlanger og den tidligere leder af hærens straffelovsafdeling, oberst Richard Black (ret.), såvel som valgkommissær i Tennessee, Bennie Smith, senator i Pennsylvania, Mario Scavello, og valgobservatør i Pennsylvania Leah Hoopes.

Juristpanelet fik fremlagt forskelligt materiale, herunder forskellige anlagte retssager og øjenvidneerklæringer om uregelmæssigheder.

I sin præsentation redegjorde Harley Schlanger for baggrunden for stemmesvindelen. Modstanderne af Donald Trump har engageret sig i en "fire år lang kriminel sammensværgelse" mod ham, begyndende med Russiagate. De havde mulighed for at udføre valgsvindlen, da de lukkede ned for et præsidentinitiativ i 2017 udformet til at sikre valg, og de havde også motivationen, da de repræsenterer de økonomiske interesser for hvem Trumps præsidentskab blev betragtet som en eksistentiel trussel, såvel som evnen gennem det Demokratiske Partis kontrol med valgapparatet i byområder i svingstater.

Der blev kastet yderligere lys over, hvordan svig finder sted af demokrat Bennie Smith og i præsentationer af statssenator Scavello og valgobservatør Hoopes, der havde deltaget i høringerne i Gettysburg, Pennsylvania den 25. november. Oberst Richard Blacks præsentation gik i detaljer med hvor ekstremt langt Trumps modstandere var parate til at gå, hvilket afspejledes i den omfattende diskussion af pensionerede militærembedsmænd (herunder tidligere forsvarsminister general James Mattis og tidligere udenrigsminister, general Colin Powell), om behovet for at udføre et militærkup mod Trump, hvis han ikke forlader embedet

Udfordringen til seerne blev opsummeret af ordstyrer Jason Ross, som afsluttede begivenheden med at sige: "Så muligheden for at have tillid til vores valgproces, at forstå at et udfald af et valg er noget, som vi kan stole på, og acceptere,

selvom det ikke går som vi ønsker; altså, det kræver gennemsigtighed. Og vi har hørt på så mange måder, at denne gennemsigtighed simpelthen ikke har eksisteret, det blev umuliggjort, og derved blev potentialet for svindel skabt". Han fortsatte med at opmuntre alle til selv at læse sagsakterne, da der er masser af beviser, som medierne er omhyggelige med ikke at rapportere.

Dette materiale såvel som den fulde høring kan findes på Schiller Instituttets website:

Live event: International Investigative Commission on Truth in Elections

Kinas nye Månemission og Helium-3 på Månen til ubegrænset fusionskraft på Jorden

1. december 2020 – I forbindelse med Kinas landing af en sonde på Månen som har indsamlet underjordiske sten og jord fra overfladen, sendte Kinas TV-kanal CGTN følgende rapport:

Moderne videnskab har afsløret, at det meste af den energi, vi bruger i dag kommer fra sollys – kul og olie er i grunden et lager af gammelt sollys. Videnskabsmænd og ingeniører har forsøgt at bygge en lille sol på jorden i årtier. Og helium-3 er et fantastisk brændstof for at gøre det. Et hundrede tons helium-3 kan give os al den energi hele menneskeheden bruger på et år. Og der er måske en million tons helium-3 på Månen,

fordi den sfære har meget mindre tyngdekraft en Jorden. Forstil at vi ikke behøver olie mere? Mange krige vil være overfløgdige og vi vil få den mest fredsommelige tid nogensinde. Er det ikke fantastisk? Og det er derfor, at vi skal fortsætte med at udforske Månen. Kinas internationale månelaboratorium kan være en god start.

Billede: Chang'e'5 T1 service module still in lunar orbit by StatelessPerson is licensed under CC BY NC SA 2.0

POLITISK ORIENTERING den 4. december 2020.

Så længe Trump ikke kapitulerer er der håb – Kina viser vejen til månen og fusion

Med formand Tom Gillesberg.

Video: [Klik her for at se via YouTube](#)

Lyd: [Klik her for at høre via Soundcloud.](#)

En presserende meddelelse fra Helga Zepp-LaRouche: Israelsk snigmord på Mohsen Fakhrizadeh – er dette en fælde for Trump?

Den 30. november (EIRNS) – Den følgende erklæring fra Schiller Instituttet er af formand Helga Zepp-LaRouche godkendt til massedistribution:

Den 30. november – Det brutale snigmord på Irans førende atomforsker, Mohsen Fakhrizadeh, skal ses for, hvad det er – en terrorhandling. Denne forfærdelige udvikling, som de iranske ledere beskylder Israel for (Israel har myrdet andre iranske forskere), har potentialet til at fungere som en fælde for præsident Donald Trump, der lige nu kæmper for at bevise den omfattende valgsvindel, der blev begået i et forsøg på at stjæle hans genvalg til en anden valgperiode. Selvom planlægningen og godkendelsen af mordet stadig ikke står klart, antyder visse iranere og sådanne falske nyhedsmedier som New York Times i USA, at USA godkendte drabet, da det var USA, der gennemførte drone-mordet i januar på Qasem Soleimani, lederen af Irans Revolutionsgarde.

Præsident Trump har opfordret til at afslutte de onde 'regimeskifte-krige', der blev iværksat af præsidenterne Bush og Obama, og har for nylig fjernet de militære ledere, som nægtede at udføre hans ordre om at fjerne amerikanske styrker fra disse krige. Den største fare ved det nylige mord er, at USA bliver inddraget i en krig med Iran, som hurtigt kunne udvikle sig til en ny verdenskrig med Rusland og Kina. For at forhindre en sådan katastrofe for civilisationen opfordrer Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet præsident Trump

til at acceptere opfordringen fra præsident Vladimir Putin, om straks at indkalde til et topmøde med lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for at imødegå krigsfaren såvel som de universelle kriser fra pandemien, den voldsomme hungersnød i Afrika og den globale økonomiske og finansielle sammenbrudskrise. Uanset om præsident Trump lykkes med at bevise valgsvindlen eller ej, er han præsident indtil den 20. januar, og den fare, som menneskeheden står over for i dag, kan ikke vente

Baggrund på engelsk:

Rouhani: Iran Smarter Than To Fall in Trap

Nov. 30 (EIRNS)—The rational response by Iran, Russia, and the Gulf countries' leadership to the assassination of Iranian nuclear scientist Mohsen Fakhrizadeh Nov. 27, shows that the nature of this operation is to provoke Iran to retaliate militarily against Israel and the U.S. forces in the region to ignite a new conflict in the middle of a U.S. electoral dispute. While Iranian officials and media were quick to point the finger of accusation against Israel and the U.S.-British-backed Iranian terrorist group Mujahidin-e Khalq (MEK), Iranian President Hassan Rouhani said on Nov. 28 in a televised statement: "The Iranian nation is wiser and smarter than to fall into the trap of the Zionists [Israel]. They are after chaos and sedition. They should understand that we know their plans and they will not achieve their ominous goals." However, the President warned, "All think tanks and all enemies of Iran should know well that the Iranian nation and the country's authorities are more courageous and zealous than to let this criminal act go unanswered. The relevant authorities will respond to this crime at the proper time."

The Russian Ministry of Foreign Affairs issued a statement saying: "We strongly condemn the assassination of Iranian scientist Mohsen Fakhrizadeh. We are seriously worried by the provocative nature of this terrorist attack, which was obviously designed to destabilize the region and exacerbate

its conflict potential. Those who organized the assassination to further their political interests must be held accountable." The statement was concluded by urging "all sides to refrain from moves that could escalate tensions."

The Persian Gulf states of the United Arab Emirates and Bahrain both issued official statements condemning the assassination of Fakhrizadeh. The two countries have recently signed peace agreements brokered by the Trump Administration and are fully normalizing economic and cultural relations with Israel. The U.A.E. Ministry of Foreign Affairs and International Cooperation issued a statement on Nov. 30 saying that the ministry "has stressed that the state of instability our region is currently going through, and the security challenges it faces, drive us all to work towards averting acts that could lead to escalation and eventually threaten the stability of the entire region." The Ministry said that "emanating from its deep conviction on the need to pursue all means for stability in the region, it condemns the heinous assassination of Mohsen Fakhrizadeh, which could further fuel conflict in the region." It concluded: "Given the current situation in the region, the U.A.E. calls upon all parties to exercise maximum degrees of self-restraint to avoid dragging the region into new levels of instability and threat to peace."

While the Saudi Arabian government did not issue a similar statement, its ambassador to the UN Abdullah Al-Muallimi stated in an interview with Russia Today-Arabi that Saudi Arabia is opposed to the policy of assassinations and that "the loss of a Muslim scientist anywhere is loss of all Muslim nations." He emphasized that Saudi Arabia calls for "avoiding of escalation and spontaneous violent reactions."

The method of using terrorist and military actions, like the assassination of Iranian Revolutionary Guard leader Qassem Soleimani in January 2020, to generate a counter reaction from Iran, and thus start a new string of military operations, is

becoming too obvious for many parties. It has to be replaced by the same diplomacy that led to the signing of the “nuclear deal” (Joint Comprehensive Plan of Action – JCPOA) between Iran and the G5+1 (UNSC 5 permanent states plus Germany) in 2015 that guaranteed that Iran would not be developing nuclear-grade uranium. Iran claims that it never had the intention of developing nuclear weapons. However, the JCPOA was the right insurance policy for the international community. At the same time, Iran’s right to utilize nuclear technology for civilian purposes was protected. The decision by the Trump administration to withdraw from the JCPOA and impose harsh sanctions on Iran, which should be considered a big mistake, reversed that positive trend and risked tearing down the “insurance policy.” Other actors, like the Israeli hardliners and their British and American backers in the military-industrial complex, are thus enabled to trigger a major disaster by provocative acts like this assassination. The rational response by the Iranian leadership is key to preventing such an outcome. [hus]